

Legea 246/2015 privind redresarea și rezoluția asigurătorilor

Legea 246/2015 din 2015.11.02

Status: Acte în vigoare

Versiune de la: 24 septembrie 2021

Intră în vigoare:

5 noiembrie 2015 An

Legea 246/2015 privind redresarea și rezoluția asigurătorilor

Data act: 26-oct-2015

Emitent: Parlamentul

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

TITLUL I:Domeniu de aplicare, definiții și autorități

CAPITOLUL I:Dispoziții generale

Art. 1

(1) Legea stabilește reguli și proceduri privind redresarea și rezoluția asigurătorilor persoane juridice române.

(2) În exercitarea competențelor sale decurgând din prezenta lege în relație cu asigurătorul, Autoritatea de Supraveghere Financiară are în vedere natura, amploarea și complexitatea activității desfășurate, structura acționariatului, forma juridică, profilul de risc, dimensiunea, gradul de interconectare a acestuia cu alte instituții financiare sau cu sistemul financiar în general.

Art. 2

Potrivit legii, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. acționar - acționar sau deținător de alte instrumente de proprietate;
2. administrator de rezoluție - orice persoană fizică sau juridică, inclusiv Fondul de garantare a asiguraților, desemnată de Autoritatea de Supraveghere Financiară pentru a pune în aplicare măsurile de rezoluție;
3. administrator temporar - orice persoană fizică sau juridică, inclusiv Fondul de garantare a asiguraților, desemnată de Autoritatea de Supraveghere Financiară pentru supravegherea sau pentru înlocuirea temporară a organului de conducere al asigurătorului, în scopul menținerii sau restabilirii situației financiare a acestuia și pentru asigurarea unei conduceri sănătoase și prudente a activității asigurătorului;
4. asigurător - societatea de asigurare, persoană juridică română, autorizată de Autoritatea

de Supraveghere Financiară potrivit Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare;

5.asigurător supus rezoluției - un asigurător asupra căruia se aplică măsuri de rezoluție;

6.autoritate competentă - Autoritatea de Supraveghere Financiară, autoritatea națională abilitată să supravegheze piața asigurărilor;

7.autoritate de rezoluție - Autoritatea de Supraveghere Financiară, autoritate împuternicită să aplice instrumente de rezoluție și să exercite competențe de rezoluție;

8.cadrul legal privind ajutorul de stat - legislația Uniunii Europene, respectiv prevederile art. 107, 108 și 109 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și alte reglementări cu caracter obligatoriu, precum și prevederile privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, astfel cum sunt acestea stabilite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările ulterioare;

9.capacitate de redresare - capacitatea unui asigurător de a-și restabili situația financiară după o deteriorare semnificativă a indicatorilor financiari;

10.competență de transfer - competența de a transfera acțiuni, alte instrumente de proprietate, instrumente de datorie, active, drepturi ori obligații sau orice combinație a acestora de la un asigurător supus rezoluției către un destinatar;

11.conducere superioară - persoanele fizice care exercită funcții de conducere în cadrul unui asigurător și care sunt împuternicite cu activitatea de conducere curentă și care răspund de modul de îndeplinire a acesteia față de organul de conducere, potrivit legislației naționale;

12.contracte financiare - următoarele contracte și acorduri:

a)contracte pe titluri de valoare, inclusiv:

(i)contracte de cumpărare, vânzare sau împrumut de titluri de valoare, grupuri sau indici de titluri de valoare;

(ii)opțiuni pe un titlu de valoare, grup sau indice de titluri de valoare;

(iii)tranzacții repo sau reverse repo implicând orice astfel de titluri de valoare, grupuri sau indici de titluri de valoare;

b)contracte pe mărfuri, inclusiv:

(i)contracte de cumpărare, vânzare sau împrumut de mărfuri, grupuri sau indici de mărfuri pentru livrări viitoare;

(ii)opțiuni pe o marfă, un grup sau un indice de mărfuri;

(iii)tranzacții repo sau reverse repo implicând orice astfel de mărfuri, grupuri sau indici de mărfuri;

c)contractele futures și forward, inclusiv contractele, altele decât cele pe mărfuri, privind cumpărarea, vânzarea sau transferul de mărfuri sau bunuri de orice natură, de servicii, drepturi sau interese contra unui anumit preț, la un anumit moment în viitor;

d)contracte swap, inclusiv:

(i)swapuri și opțiuni pe rata dobânzii; acorduri pe cursul valutar la vedere sau de alt tip pe piața valutară; swapuri pe valută, pe indici ai acțiunilor sau pe acțiuni, pe indici ai datoriei

sau pe datorii, pe indici ai mărfurilor sau pe mărfuri, condiții meteorologice; emisii sau inflație;

(ii) swapuri pe randamentul total, pe marja de credit sau swapuri pe riscul de credit;

(iii) orice acord sau tranzacție similară cu unul dintre acordurile prevăzute la pct. (i) sau (ii) și care face obiectul unor tranzacționări repetate pe piețele swapurilor sau ale instrumentelor financiare derivate;

e) acorduri-cadru referitoare la toate tipurile de contracte sau acorduri prevăzute la lit. a)-e);

13. creditorii de asigurări - persoane asigurate, beneficiarii asigurării, persoane păgubite - în cazul asigurării de răspundere civilă -, astfel cum acestea sunt definite la art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților;

14. criză sistemică în asigurări - o perturbare a sistemului asigurărilor care poate să conducă la consecințe negative grave pentru piața asigurărilor sau economia reală;

15. destinat - asiguratorul, instituția-punte sau vehiculul de administrare a activelor cărora le sunt transferate acțiuni, alte instrumente de proprietate, instrumente de datorie, active, drepturi sau alte obligații sau orice combinație a acestora de la un asigurator supus rezoluției;

16. direcție care exercită funcția de rezoluție - structură distinctă de structurile care exercită funcția de supraveghere din cadrul Autorității de Supraveghere Financiară, care asigură îndeplinirea atribuțiilor de rezoluție ale Autorității de Supraveghere Financiară;

17. direcție care exercită funcția de supraveghere - structură din cadrul Autorității de Supraveghere Financiară, care asigură îndeplinirea atribuțiilor de supraveghere ale Autorității de Supraveghere Financiară;

18. drept de încetare - dreptul de a denunța un contract, dreptul de a accelera executarea, de a stinge ori de a compensa obligații sau dreptul care rezultă din orice clauză cu efect similar în baza căreia se pot suspenda, modifica sau stinge obligații ale uneia dintre părțile unui contract sau dintr-o clauză care împiedică nașterea unei obligații în temeiul contractului, obligație care ar fi existat în absența acesteia;

19. funcții critice - activități, servicii sau operațiuni a căror întrerupere poate conduce la perturbarea stabilității pieței asigurărilor, la pierderea încrederii consumatorilor în sistemul de asigurări și/sau care ar pune în pericol protecția oferită prin lege deținătorilor de polițe de asigurare, date fiind dimensiunea, cota de piață, interconexiunile interne și externe, complexitatea activității asiguratorului;

20. instituție-punte - o persoană juridică ce îndeplinește cerințele menționate la art. 89, autorizată în condițiile art. 104, sau Fondul de garantare a asiguraților;

21. instrumente de proprietate - acțiuni și alte instrumente care conferă dreptul de proprietate, astfel cum acestea sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 33 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare;

22. instrument de separare a activelor - mecanismul prin care o autoritate de rezoluție transferă un portofoliu de asigurări al unui asigurator supus rezoluției către un vehicul de administrare a activelor în conformitate cu prevederile art. 112-124;

23. instrument de rezoluție - un instrument prevăzut la art. 68;

24. instrument de vânzare a activității și a portofoliului - mecanismul prin care o autoritate de rezoluție transferă acțiuni sau alte instrumente de proprietate, emise de un asigurător supus rezoluției, sau active, drepturi ori obligații ale unui asigurător supus rezoluției, parțial sau total, către un vehicul de administrare a activelor, conform art. 74-88, sau către un asigurător care îndeplinește cerințele de solvabilitate;
25. instrumentul instituției-punte - mecanismul prin care o autoritate de rezoluție transferă acțiuni sau alte instrumente de proprietate, emise de o instituție supusă rezoluției, sau active, drepturi ori obligații ale unui asigurător supus rezoluției către o instituție-punte, conform art. 38-95;
26. lichidare - valorificarea activelor unui asigurător;
27. linii de activitate de bază - liniile de activitate care reprezintă surse importante de venit pentru asigurător;
28. măsuri de gestionare a crizelor - măsuri de rezoluție sau numirea unui administrator de rezoluție conform art. 49-54;
29. măsuri de intervenție timpurie - una sau mai multe măsuri astfel cum sunt prevăzute la art. 26 alin. (1), dispuse de Autoritatea de Supraveghere Financiară în calitate de autoritate competentă, în scopul restabilirii situației financiare a asigurătorului și al evitării deteriorării situației capitalului de solvabilitate, precum și a fondurilor proprii care acoperă cerința de capital de solvabilitate;
30. măsură de prevenire a crizelor - exercitarea competențelor pentru înlăturarea directă a deficiențelor sau a obstacolelor din calea posibilității de redresare conform art. 16, aplicarea măsurilor de intervenție timpurie potrivit art. 26-23, numirea unui administrator temporar conform art. 30-33 sau exercitarea competenței de reducere a valorii sau de conversie a datoriilor în instrumente de capital relevante conform art. 125-132;
31. măsură de rezoluție - procedura prin care un asigurător este supus rezoluției în conformitate cu prevederile art. 42;
32. plan de redresare - un plan elaborat și actualizat de un asigurător în conformitate cu prevederile art. 5-17;
33. portofoliu de asigurări - obligații decurgând din contractele de asigurare și activele aferente;
34. plan de rezoluție - un plan întocmit pentru un asigurător în conformitate cu prevederile art. 13-25;
35. procedură obișnuită de insolvență - procedura falimentului societăților de asigurare/reasigurare prevăzută în cap. IV al titlului II din Legea nr. 35/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență;
36. obiectivele rezoluției - obiectivele stipulate la art. 40;
37. obligație garantată - element de datorie pentru care dreptul creditorului la plată sau la altă formă de executare a acestei obligații este asigurat printr-un privilegiu, gaj, garanție, inclusiv contracte de garanție reală;
38. organ de conducere al asigurătorului - organul de administrare și de conducere al unui asigurător stabilit potrivit actelor constitutive, în conformitate cu prevederile Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii

nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare;

39.rezoluție - regim juridic alcătuit dintr-un set de instrumente, la dispoziția Autorității de Supraveghere Financiară, necesare pentru a interveni cu promptitudine, într-un stadiu incipient, în activitatea unui asigurator neviabil sau în curs de a intra în dificultate, astfel încât să se asigure continuitatea funcțiilor financiare și economice critice ale acestuia, reducând în același timp la minimum impactul situației de dificultate a asiguratorului asupra economiei și a sistemului financiar;

40.schemă de garantare în asigurări - Fondul de garantare a asiguraților, constituit conform Legii nr. 213/2015;

41.sprijin financiar public - ajutorul de stat potrivit art. 107 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau orice alt sprijin financiar public acordat la nivel național, destinat păstrării sau restabilirii viabilității, lichidității sau solvabilității unui asigurator;

42.vehicul de administrare a activelor - persoana juridică controlată de Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate sa de autoritate de rezoluție, și creată în scopul de a primi, parțial sau integral, activele, drepturile și obligațiile unuia sau mai multor asiguratorii supuși rezoluției sau ale unei instituții-punte;

43.zi - zi lucrătoare, alta decât sâmbăta, duminica sau o altă zi declarată sărbătoare legală potrivit legislației române.

CAPITOLUL II:Planificarea redresării și a rezoluției

SECȚIUNEA 1:Dispoziții generale

Art. 3

(1)Asiguratorii care dețin o pondere semnificativă în sistemul național de asigurări elaborează propriile planuri de redresare în conformitate cu prevederile art. 5-17 și fac obiectul unor planuri de rezoluție individuale în conformitate cu prevederile art. 13-23.

(2)Se consideră că un asigurator are o pondere semnificativă în sistemul național de asigurări, dacă îndeplinește oricare dintre următoarele condiții:

a)valoarea rezervelor tehnice brute ale asiguratorului depășește 5% din valoarea totală a rezervelor tehnice brute la nivel de piață;

b)deține o cotă de piață de cel puțin 5%.

(3)Cota de piață a societăților care dețin o pondere semnificativă în sistemul național de asigurări se determină în baza rezultatelor financiare ale ultimului exercițiu financiar încheiat, luând în considerare activitatea de asigurare de viață separat de cea de asigurare generală, astfel:

a)pentru asigurările de viață, prin raportarea valorii rezervelor tehnice brute ale societății la totalul rezervelor tehnice brute ale tuturor societăților care subscriu asigurări de viață;

b)pentru asigurările generale, prin raportarea valorii primelor brute subscrise ale societății, directe și din acceptări în reasigurare, la valoarea totală a primelor brute subscrise, directe și din acceptări în reasigurare, ale tuturor societăților care subscriu asigurări generale.

Art. 4

(1) Prin excepție de la prevederile art. 5-17 și art. 13-23 și ținând cont de evaluarea impactului pe care situația de dificultate majoră a unui asigurător și lichidarea sa ulterioară prin procedurile obișnuite de insolvență le-ar putea avea asupra pieței, asupra altor asigurători și asupra economiei naționale în ansamblu, precum și potențialele efecte negative generate de situația de dificultate majoră a asigurătorului, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă și autoritate de rezoluție, poate stabili, prin decizie emisă potrivit art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, cerințe simplificate privind planul de redresare și planul de rezoluție ale respectivului asigurător, în ceea ce privește următoarele:

- a) conținutul și detaliile planurilor de redresare și de rezoluție;
- b) data până la care primele planuri de redresare și de rezoluție vor fi elaborate și frecvența de actualizare a acestor planuri, care poate fi mai mică decât cea prevăzută de lege;
- c) conținutul și nivelul de detaliere a informațiilor solicitate asigurătorilor;
- d) nivelul de detaliere a informațiilor necesare evaluării posibilității de soluționare prevăzute de lege.

(2) Decizia prevăzută la alin. (1) se comunică asigurătorului respectiv, în termen de 10 zile de la constatarea aplicabilității cerințelor simplificate privind planul de rezoluție al respectivului asigurător.

(3) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă și, după caz, de autoritate de rezoluție, poate dispune, prin decizie, la încetarea motivelor care au determinat aplicarea cerințelor simplificate potrivit alin. (1), trecerea asigurătorului la aplicarea integrală a cerințelor prevăzute la art. 5-17 și art. 13-25, cu stabilirea și comunicarea termenului de conformare a acestuia la noile cerințe.

(4) Aplicarea cerințelor simplificate, prevăzute la alin. (1), nu afectează competențele Autorității de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă și, după caz, de autoritate de rezoluție, de a dispune măsuri de prevenire a crizelor sau măsuri de gestionare a crizelor.

SECȚIUNEA 2: Planificarea redresării

Art. 5

Fiecare asigurător elaborează și menține un plan de redresare care prevede măsuri ce trebuie luate de acesta pentru restabilirea situației financiare în cazul deteriorării semnificative a indicatorilor financiari.

Art. 6

Asigurătorul actualizează planul de redresare anual sau, la solicitarea Autorității de

Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, cu o frecvență mai mare, în următoarele cazuri:

- a) în situația modificării structurii organizatorice;
- b) după orice modificare a activității sau situației financiare a asiguratorului care ar putea avea impact semnificativ asupra planului de redresare sau ar impune modificarea acestuia;
- c) în situația oricărei modificări a mecanismelor sau a măsurilor menționate la pct. 10-17 din anexa care face parte integrantă din prezenta lege și care sunt prevăzute în planul de redresare.

Art. 7

La elaborarea planului de redresare, asiguratorii nu trebuie să se întemeieze în niciun fel pe accesul la sprijin financiar public.

Art. 8

Fără a aduce atingere dispozițiilor prezentului capitol, planul de redresare trebuie să includă:

- a) informațiile prevăzute în anexă;
- b) măsuri ce pot fi luate de către asigurator în situația în care sunt întrunite condițiile pentru intervenția timpurie prevăzute de lege;
- c) condiții și proceduri adecvate pentru a garanta aplicarea măsurilor de redresare în timp util, precum și opțiuni de redresare;
- d) informațiile suplimentare și seriile de scenarii prevăzute în reglementările emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară în conformitate cu prevederile art. 160 lit. j).

Art. 9

Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, poate solicita unui asigurator să păstreze evidențe detaliate ale contractelor financiare la care este parte.

Art. 10

Organul de conducere al asiguratorului evaluează și aprobă planul de redresare înainte de transmiterea acestuia către Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă.

Art. 11

Asiguratorul supus obligației de întocmire a primului plan de redresare trebuie să transmită, în termen de până la 90 de zile, calculate de la data intrării în vigoare a prezentei legi, planul de redresare Autorității de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, pentru a fi evaluat.

Art. 12

În termen de 6 luni de la primirea planului de redresare, Autoritatea de Supraveghere Financiară analizează planul de redresare și evaluează în ce măsură acesta conține informațiile și respectă cerințele prevăzute la art. 8 și următoarele criterii:

- a) punerea în aplicare a măsurilor propuse în planul de redresare este de natură să asigure

păstrarea sau restabilirea viabilității și poziției financiare a asigurătorului, ținând cont de măsurile premergătoare pe care asigurătorul le-a întreprins sau a planificat să le întreprindă;

b) implementarea planului și a posibilităților de redresare identificate în acesta se realizează rapid și eficient, cu evitarea la maximum a efectelor negative semnificative asupra sistemului financiar sau al asigurărilor, inclusiv în scenarii în care și alți asigurători ar trebui să implementeze planuri de redresare în aceeași perioadă.

Art. 13

La evaluarea planului de redresare, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, ia în considerare gradul în care nivelul și calitatea capitalurilor, precum și nivelul de solvabilitate și/sau lichiditate al asigurătorului corespund complexității și profilului de risc al acestuia.

Art. 14

- (1) Autoritatea de Supraveghere Financiară se asigură că direcția care exercită funcția de supraveghere transmite planul de redresare direcției care exercită funcția de rezoluție.
- (2) Autoritatea de Supraveghere Financiară se asigură că direcția care exercită funcția de rezoluție evaluează planul de redresare în scopul identificării acelor măsuri pe care acesta le conține, ce pot avea impact negativ asupra restabilirii situației financiare, și poate face recomandări referitoare la aceste aspecte direcției care exercită funcția de supraveghere.

Art. 15

- (1) În cazul în care Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, apreciază că planul de redresare prezintă deficiențe majore sau că există obstacole semnificative în calea implementării planului, comunică asigurătorului rezultatul evaluării și solicită acestuia prezentarea, în termen de două luni, a unui plan revizuit care să conțină soluții pentru înlăturarea deficiențelor sau depășirea obstacolelor.
- (2) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, poate prelungi, la cererea asigurătorului, pentru motive întemeiate, cu o lună termenul menționat la alin. (1).
- (3) În cazul în care Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, apreciază că deficiențele și obstacolele nu au fost soluționate prin planul revizuit, aceasta poate impune asigurătorului modificări punctuale asupra planului.

Art. 16

- (1) În cazul în care asigurătorul nu prezintă un plan de redresare revizuit sau Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, stabilește că planul de redresare revizuit nu rezolvă problema deficiențelor sau obstacolelor semnificative identificate în cadrul evaluării inițiale și că nici nu este posibilă rezolvarea prin impunerea unor modificări punctuale ale planului, Autoritatea de Supraveghere Financiară solicită asigurătorului să identifice, în termen de până la 60 de zile, modificări pe care le poate aduce activității sale pentru a înlătura respectivele deficiențe sau depăși respectivele obstacole din calea implementării planului de redresare.

(2) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, stabilește durata perioadei menționate la alin. (1), de la caz la caz, în funcție de situația asigurătorului și natura deficiențelor identificate.

(3) În cazul în care asigurătorul nu identifică astfel de modificări în termenul stabilit de Autoritatea de Supraveghere Financiară potrivit alin. (1) sau în cazul în care Autoritatea de Supraveghere Financiară estimează că acțiunile propuse de acesta nu ar soluționa în mod adecvat deficiențele sau obstacolele, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, poate impune asigurătorului una sau mai multe dintre măsurile prevăzute la alin. (4) și/sau orice altă măsură pe care o consideră necesară și adecvată, ținând cont de gravitatea deficiențelor sau amplitudinea obstacolelor și de efectul măsurilor respective asupra activității asigurătorului.

(4) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, poate solicita asigurătorului întreprinderea următoarelor măsuri:

- a) reducerea profilului de risc al asigurătorului, inclusiv reducerea riscului de solvabilitate și/sau lichiditate;
- b) aplicarea de măsuri de recapitalizare;
- c) revizuirea strategiei și structurii operaționale a asigurătorului;
- d) modificarea structurii de administrare a asigurătorului și de conducere;
- e) verificarea adecvării rezervelor tehnice și acoperirea acestora de active admise.

Art. 17

(1) Măsurile impuse asigurătorilor de Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, conform art. 16 alin. (4), trebuie să fie proporționale cu gravitatea deficiențelor și amplitudinea obstacolelor supuse remedierii.

(2) Măsurile prevăzute la art. 16 alin. (4) nu împiedică Autoritatea de Supraveghere Financiară să ia măsurile prevăzute de Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, republicată, cu modificările ulterioare, în vederea restabilirii situației financiare a asigurătorului.

(3) De la data intrării în vigoare a prezentei legi, asigurătorilor aflați în procedură de redresare financiară potrivit prevederilor Legii nr. 503/2004, republicată, cu modificările ulterioare, li se pot aplica dispozițiile prezentei legi, dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute la art. 42 și art. 43 alin. (2).

SECȚIUNEA 3: Planificarea rezoluției

Art. 18

(1) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, elaborează un plan de rezoluție pentru asigurătorii persoane juridice române.

(2) Autoritatea de Supraveghere Financiară se asigură că direcția care exercită funcția de rezoluție elaborează planul de rezoluție după consultarea direcției care exercită funcția de supraveghere.

Art. 19

(1) Planul de rezoluție cuprinde măsurile de rezoluție pe care Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, le poate întreprinde în situația în care asigurătorul îndeplinește condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție.

(2) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, comunică informațiile prevăzute la art. 23 lit. a) asigurătorului în cauză.

Art. 20

La elaborarea planului de rezoluție, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, trebuie să ia în considerare scenarii relevante, inclusiv posibilitatea ca situația de dificultate majoră a asigurătorului să se datoreze unor circumstanțe particulare specifice pieței asigurărilor sau economiei în ansamblu.

Art. 21

La solicitarea Autorității de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, asigurătorul asigură asistență la elaborarea și actualizarea planului de rezoluție.

Art. 22

(1) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, reevaluează și, dacă este cazul, actualizează planurile de rezoluție, anual și după orice modificare semnificativă a structurii organizatorice, a activității sau a situației financiare a asigurătorului, care ar putea avea un impact semnificativ asupra eficacității planurilor de rezoluție sau care ar impune o modificare a acestora.

(2) În scopul aplicării prevederilor alin. (1), asigurătorii informează Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, asupra oricărei modificări care ar putea impune o reevaluare sau o actualizare a planurilor. Autoritatea de Supraveghere Financiară se asigură că direcția care exercită funcția de supraveghere informează prompt direcția care exercită funcția de rezoluție asupra oricărei modificări care ar putea impune o reevaluare sau o actualizare a planurilor.

Art. 23

Fără a aduce atingere prevederilor art. 3 și 4, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, prevede, în planul de rezoluție, posibilitatea de aplicare a instrumentelor de rezoluție și de exercitare a competențelor de rezoluție prevăzute de lege și include următoarele aspecte:

- a) un rezumat al principalelor elemente ale planului;
- b) un rezumat al modificărilor importante survenite în cadrul asigurătorului, potrivit celor mai recente informații relevante pentru scopuri legate de rezoluție;
- c) o prezentare a modalității în care funcțiile critice și liniile de activitate de bază ar putea fi separate de alte funcții, din punct de vedere juridic și economic, pentru asigurarea continuității acestora în caz de dificultate majoră a asigurătorului;
- d) o estimare a calendarului punerii în aplicare a fiecărui aspect important al planului;
- e) o descriere a procedurii de stabilire a valorii și posibilității de vânzare a funcțiilor critice, a liniilor de activitate de bază și a activelor asigurătorului;

- f) o descriere detaliată a măsurilor destinate asigurării faptului că informațiile solicitate conform art. 25 sunt actualizate și puse la dispoziția Autorității de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, în orice moment;
- g) prezentarea modului în care Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, consideră ca ar putea fi finanțate măsurile de rezoluție;
- h) o descriere detaliată a diferitelor strategii de rezoluție care ar putea fi aplicate în funcție de scenariile posibile și termenele aplicabile;
- i) o analiză a impactului planului asupra angajaților asiguratorului, inclusiv o evaluare a oricăror costuri asociate și o descriere a procedurilor de consultare în cursul procesului de rezoluție a personalului, a organizației patronale și a sindicatului sau reprezentanților angajaților, după caz;
- j) un plan de comunicare cu mass-media și cu publicul;
- k) necesarul de capital de solvabilitate și de capital minim, precum și necesarul calitativ și cantitativ de fonduri proprii și termenul în care trebuie să se ajungă la acest nivel, dacă este cazul;
- l) o descriere a operațiunilor și a sistemelor esențiale pentru a menține funcționarea continuă a proceselor operaționale ale asiguratorului;
- m) după caz, orice opinie exprimată de asigurator cu privire la planul de rezoluție;
- n) o descriere detaliată a evaluării posibilităților de aplicare a planului de rezoluție;
- o) o descriere a tuturor măsurilor necesare pentru a înlătura obstacolele din calea aplicării planului de rezoluție.

Art. 24

(1) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, poate solicita asiguratorilor să păstreze evidențe detaliată ale contractelor financiare la care acestea sunt parte și poate stabili termenul în care aceștia trebuie să furnizeze evidențele respective.

(2) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, poate stabili termene diferite, în funcție de tipurile de contracte financiare definite la art. 2 pct. 12.

(3) Termenele stabilite potrivit alin. (2) pentru furnizarea informațiilor se aplică tuturor asiguratorilor.

(4) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, poate stabili, în urma evaluărilor efectuate, dacă este adecvat ca asiguratorul să fie lichidat prin procedura obișnuită de insolvență sau să declanșeze procedura de rezoluție, aplicând asiguratorului diferitele instrumente și competențe de rezoluție, evitând orice efect negativ semnificativ asupra pieței de asigurări din România, inclusiv în caz de instabilitate financiară mai extinsă sau de evenimente la scara întregului sistem financiar, cu scopul de a asigura continuitatea funcțiilor critice desfășurate de asigurator.

(5) Pentru a evalua posibilitățile de aplicare a planului de rezoluție, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, examinează cel puțin următoarele elemente:

- a) măsura în care asiguratorul poate stabili corespondențe între liniile de activitate de bază, respectiv operațiunile critice și persoanele juridice;
- b) măsura în care structurile juridice și corporative sunt armonizate cu liniile de activitate de

bază și operațiunile critice;

c)măsura în care sunt în vigoare mecanisme care vizează asigurarea personalului, a infrastructurii, a finanțării, a lichidităților, a solvabilității, a portofoliului de asigurări, a rezervelor tehnice și a capitalului pentru a sprijini și menține liniile de activitate de bază și operațiunile critice;

d)măsura în care acordurile de servicii ale asigurătorului sunt integral executabile în eventualitatea rezoluției asigurătorului;

e)măsura în care structura administrativă a asigurătorului este adecvată pentru gestionarea și asigurarea conformității cu politicile interne ale acestuia cu privire la acordurile sale privind furnizarea de servicii;

f)măsura în care asigurătorul dispune de un proces pentru transferarea treptată către terți a serviciilor furnizate în cadrul contractelor privind furnizarea de servicii în caz de separare a funcțiilor critice sau a liniilor de activitate de bază;

g)capacitatea sistemelor informatice de gestiune de a garanta că Autoritatea de Supraveghere Financiară este în măsură să colecteze informații exacte și complete privind liniile de activitate de bază și operațiunile critice, astfel încât să se faciliteze luarea de decizii rapide;

h)capacitatea sistemelor informatice de gestiune de a furniza informațiile esențiale pentru rezoluția eficientă a asigurătorului în orice moment, chiar și atunci când condițiile se schimbă rapid;

i)măsura în care asigurătorul și-a testat sistemele informatice de gestiune pe baza scenariilor de criză astfel cum sunt stabilite de Autoritatea de Supraveghere Financiară prin reglementări emise în temeiul art. 160;

j)măsura în care asigurătorul poate asigura continuitatea funcționării sistemelor sale informatice de gestiune atât pentru el, cât și pentru noul asigurător în cazul în care operațiunile critice și liniile de activitate de bază sunt separate de restul operațiunilor și liniilor de activitate;

k)măsura în care asigurătorul a elaborat proceduri corespunzătoare pentru a se asigura că oferă Autorității de Supraveghere Financiară informațiile necesare pentru identificarea creditorilor de asigurări și a sumelor acoperite de Fondul de garantare a asiguraților;

l)valoarea și tipul activelor și rezervelor tehnice ale asigurătorului;

m)în cazul în care evaluarea implică un asigurător care face parte dintr-un holding cu activitate mixtă, măsura în care rezoluția asigurătorului ar putea avea un impact negativ asupra părții nefinanciare a grupului;

n)existența și soliditatea acordurilor privind furnizarea de servicii;

o)fezabilitatea utilizării instrumentelor de rezoluție în conformitate cu obiectivele rezoluției, ținând seama de instrumentele disponibile și de structura asigurătorului;

p)credibilitatea utilizării instrumentelor de rezoluție în conformitate cu obiectivele rezoluției, ținând cont de impactul posibil asupra creditorilor de asigurări, contrapărților și angajaților, precum și de eventualele măsuri pe care le-ar putea lua alte autorități de rezoluție;

q)măsura în care impactul rezoluției asigurătorului asupra sistemului financiar și asupra încrederii în piața de asigurări poate fi evaluat în mod adecvat;

r)măsura în care rezoluția asigurătorului ar putea avea un efect negativ semnificativ, direct sau indirect, asupra sistemului financiar, asupra încrederii în piața de asigurări sau asupra

economiei;

s) măsura în care contaminarea altor asigurători sau a piețelor financiare ar putea fi controlată prin aplicarea instrumentelor și competențelor de rezoluție.

(6) În situația în care, în urma evaluării posibilităților aplicării planului de rezoluție a unui asigurător, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, constată existența unor obstacole semnificative în calea posibilităților de rezoluție a asigurătorului respectiv, va notifica aceste constatări în scris asigurătorului în cauză și autorităților de rezoluție din jurisdicțiile în care sunt situate sucursale ale asigurătorului.

(7) În termen de patru luni de la data primirii unei notificări în conformitate cu prevederile alin. (6), asigurătorul propune Autorității de Supraveghere Financiară măsuri posibile având ca scop înlăturarea obstacolelor semnificative identificate în notificare. Autoritatea de Supraveghere Financiară evaluează eficiența măsurilor propuse pentru înlăturarea obstacolelor semnificative în cauză.

(8) Dacă estimează că măsurile propuse de un asigurător în conformitate cu prevederile alin. (7) nu reduc sau nu înlătură în mod eficient obstacolele în cauză, Autoritatea de Supraveghere Financiară poate solicita asigurătorului să ia măsuri alternative care pot conduce la atingerea acestui obiectiv și notifică măsurile respective în scris asigurătorului, care în termen de o lună propune un plan vizând intrarea în conformitate cu acestea.

(9) În identificarea măsurilor alternative menționate la alin. (8), Autoritatea de Supraveghere Financiară demonstrează că măsurile propuse de asigurător nu ar reuși să îndeparteze obstacolele din calea posibilității de rezoluție și în ce mod măsurile alternative propuse sunt potrivite pentru îndepartarea acestora. Autoritatea de Supraveghere Financiară ține seama de amenințarea pentru stabilitatea financiară pe care o reprezintă aceste obstacole din calea posibilității de rezoluție și de efectul măsurilor asupra activității economice a asigurătorului, asupra stabilității acestuia și a capacității sale de a contribui la economie.

(10) În aplicarea măsurilor alternative menționate la alin. (9) Autoritatea de Supraveghere Financiară are competența de a lua oricare dintre următoarele măsuri:

a) să solicite asigurătorului revizuirea oricăror acorduri de finanțare intragrup sau examinarea motivelor pentru absența acestora sau încheierea unor acorduri de servicii, fie intragrup, fie cu părți terțe, pentru a asigura furnizarea de funcții critice, în condițiile legii;

b) să solicite asigurătorului limitarea expunerilor sale individuale pe anumite clase de asigurări și agregate maxime pentru tot portofoliul de asigurări;

c) să impună cerințe suplimentare de informare punctuală sau periodică, relevante pentru procedura de rezoluție;

d) să solicite asigurătorului transferul parțial sau total al portofoliului de asigurări;

e) să solicite asigurătorului limitarea sau încetarea anumitor activități aflate în curs de desfășurare sau propuse;

f) să limiteze sau să împiedice crearea de noi linii de activitate economică, dezvoltarea celor existente, vânzarea de produse noi sau vânzarea produselor existente;

g) să solicite modificarea structurilor juridice referitoare la angajamentele contractuale sau operaționale ale asigurătorului, pentru a reduce complexitatea și a garanta astfel posibilitatea separării, din punct de vedere juridic și operațional, a funcțiilor critice de alte funcții, prin aplicarea instrumentelor de rezoluție;

h) să solicite unui asigurător să crească nivelul fondurilor proprii pentru a îndeplini cerințele de solvabilitate;

i) să solicite unui asigurător să adopte alte măsuri pentru a îndeplini cerința minimă pentru fondurile proprii, inclusiv să încerce să renegocieze orice instrument de fonduri proprii pe care l-a emis, pentru a se asigura că orice decizie a Autorității de Supraveghere Financiară de a reduce valoarea contabilă a instrumentului în cauză sau de a-l converti ar fi aplicată în temeiul legislației jurisdicției care îl reglementează.

Art. 25

(1) La solicitarea Autorității de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, fiecare asigurător:

a) cooperează la elaborarea planului de rezoluție;

b) furnizează toate informațiile necesare elaborării și punerii în aplicare a planului de rezoluție.

(2) Autoritatea de Supraveghere Financiară se asigură că direcția care exercită funcția de supraveghere cooperează cu direcția care exercită funcția de rezoluție, pentru a verifica în ce măsură informațiile prevăzute la alin. (1) sunt deja disponibile. Autoritatea de Supraveghere Financiară se asigură că, în situația în care aceste informații sunt disponibile, direcția care exercită funcția de supraveghere le transmite direcției care exercită funcția de rezoluție.

CAPITOLUL III: Intervenția timpurie

SECȚIUNEA 1: Măsuri de intervenție timpurie

Art. 26

(1) În cazul în care un asigurător încalcă sau este susceptibil să încalce, în viitorul apropiat, ca urmare a unei deteriorări rapide a situației financiare ce include o deteriorare a situației capitalului de solvabilitate și a fondurilor proprii care acoperă cerința de capital de solvabilitate, cerințele pentru menținerea autorizării prevăzute în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, pe lângă măsurile de remediere sau de sancționare dispuse în conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, poate lua, după caz, în principal, următoarele măsuri:

a) să solicite organului de conducere al asigurătorului să implementeze una sau mai multe măsuri stabilite în planul de redresare sau, în conformitate cu prevederile art. 16, să actualizeze un astfel de plan de redresare în situația în care circumstanțele care au condus la intervenția timpurie diferă de ipotezele stabilite în planul inițial de redresare și să implementeze una sau mai multe dintre măsurile stabilite în planul actualizat într-un anumit interval de timp, pentru a se asigura că asigurătorul va îndeplini în continuare cerințele pentru menținerea autorizării;

b) să solicite organului de conducere al asigurătorului să examineze situația, să identifice

măsurile vizând soluționarea oricăror probleme constatate și să elaboreze un program de acțiune pentru soluționarea acelor probleme și un calendar de implementare a acestuia;

c) să solicite organului de conducere al asigurătorului convocarea unei adunări generale a acționarilor societății sau, în cazul în care organul de conducere nu reușește să respecte această cerință, să convoace în mod direct adunarea respectivă și, în ambele cazuri, să stabilească ordinea de zi și să solicite ca anumite decizii să fie avute în vedere pentru a fi adoptate de către acționari;

d) să solicite înlocuirea unuia sau a mai multor membri ai organului de conducere sau ai conducerii superioare a asigurătorului, în cazul în care aceste persoane se dovedesc necorespunzătoare pentru exercitarea atribuțiilor lor, în sensul Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare;

e) să solicite organului de conducere al asigurătorului să elaboreze un plan de negociere a restructurării datoriilor creditorilor asigurătorului, în conformitate cu planul de redresare, după caz;

f) să solicite efectuarea de modificări în strategia de afaceri a asigurătorului;

g) să solicite efectuarea de modificări în structura operațională a asigurătorului; și

h) să solicite asigurătorului transmiterea tuturor informațiilor necesare pentru actualizarea planului de rezoluție și pentru pregătirea unei posibile rezoluții a asigurătorului, precum și pentru efectuarea unei evaluări a activelor și pasivelor acestuia în conformitate cu cap. III din titlul II. Datele pot fi obținute de Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, și prin control la fața locului efectuat potrivit Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, în situația în care informațiile comunicate de asigurător sau deținute de autoritate în baza raportărilor depuse de acesta nu sunt suficiente.

(2) Emiterea actelor cu privire la un asigurător, prin care sunt dispuse măsurile prevăzute la alin. (1), este de competența Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară.

Art. 27

Autoritatea de Supraveghere Financiară se asigură că direcția care exercită funcția de supraveghere notifică, fără întârziere, direcția care exercită funcția de rezoluție cu privire la îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 26 alin. (1) în legătură cu un asigurător.

Competențele Autorității de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, includ și competența de a solicita asigurătorului să contacteze cumpărători potențiali pentru a pregăti rezoluția asigurătorului, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

Art. 28

Pentru fiecare dintre măsurile prevăzute la art. 26 alin. (1), Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, stabilește un termen corespunzător pentru finalizare, care să-i permită acesteia evaluarea eficacității măsurii.

Art. 29

În cazul deteriorării semnificative a situației financiare a asigurătorului sau în situația în care se produc încălcări grave ale legislației, ale reglementărilor specifice domeniului asigurărilor

și dacă alte măsuri luate în conformitate cu prevederile prezentei legi nu sunt suficiente pentru a pune capăt acestei deteriorări, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, poate solicita înlocuirea conducerii superioare sau a organului de conducere al asiguratorului, în ansamblul său, sau a unor membri ai acesteia/acestuia. Desemnarea noii conduceri superioare sau a noului organ de conducere este efectuată în conformitate cu prevederile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și face obiectul aprobării Autorității de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă.

SECȚIUNEA 2: Desemnarea administratorului temporar

Art. 30

(1) În cazul în care Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, consideră că înlocuirea conducerii superioare sau a organului de conducere conform art. 29 este insuficientă pentru remedierea situației, poate desemna unul sau mai mulți administratori temporari ai asiguratorului.

(2) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, poate desemna orice administrator temporar, adecvat circumstanțelor date, fie pentru a înlocui temporar organul de conducere al asiguratorului, fie pentru a conlucra temporar cu organul de conducere al asiguratorului, și specifică acest lucru în decizia sa la momentul desemnării.

(3) În cazul în care Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, desemnează un administrator temporar pentru a conlucra cu organul de conducere al asiguratorului, aceasta specifică, de asemenea, la momentul desemnării, rolul, atribuțiile și competențele administratorului temporar, precum și orice cerințe pentru organul de conducere al asiguratorului, de a se consulta cu administratorul temporar sau de a obține acordul acestuia înainte de a lua anumite decizii sau de a întreprinde anumite acțiuni.

(4) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, face publică desemnarea oricărui administrator temporar, cu excepția cazului în care administratorul temporar nu deține competența de a reprezenta asiguratorul. La numirea administratorului temporar, Autoritatea de Supraveghere Financiară are în vedere ca acesta să dețină calificările, cunoștințele și capacitatea necesare pentru exercitarea funcțiilor sale și să nu se afle în conflict de interese.

Art. 31

(1) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, stabilește competențele care revin administratorului temporar, la momentul desemnării acestuia, în funcție de circumstanțele date.

(2) Competențele prevăzute la alin. (1) pot include unele dintre sau toate competențele organului de conducere al asiguratorului în conformitate cu actele constitutive ale asiguratorului și cu legislația națională aplicabilă, inclusiv competența de a exercita unele dintre sau toate funcțiile administrative ale organului de conducere al asiguratorului.

Atribuirea competențelor administratorului temporar în legătură cu asiguratorul se realizează în conformitate cu prevederile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările

ulterioare.

Art. 32

Rolul și funcțiile administratorului temporar sunt stabilite de Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, la momentul desemnării acestuia, și pot include evaluarea poziției financiare a asiguratorului, conducerea activității sau a unei părți a activității asiguratorului în vederea menținerii sau restabilirii situației financiare a asiguratorului și adoptarea de măsuri în vederea restabilirii conducerii sănătoase și prudente a activității asiguratorului. Autoritatea de Supraveghere Financiară stabilește, la momentul desemnării administratorului temporar, eventualele limite ale rolului și funcțiilor acestuia.

Art. 33

Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, deține competența exclusivă de a desemna și de a înlocui orice administrator temporar, în orice moment. Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, poate modifica în orice moment termenii mandatului conferit administratorului temporar, potrivit dispozițiilor prezentului capitol.

Art. 34

(1) Actele administratorului temporar, cu excepția celor care vizează activitatea curentă a asiguratorului, sunt supuse aprobării prealabile a Autorității de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă.

(2) Administratorul temporar poate exercita, în orice situație, competența de a convoca adunarea generală a acționarilor asiguratorului și de a stabili ordinea de zi a acestei adunări, numai cu aprobarea prealabilă a Autorității de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă.

Art. 35

Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, poate solicita administratorului temporar să întocmească rapoarte privind poziția financiară a asiguratorului și actele întreprinse pe parcursul mandatului său, atât la intervale stabilite de aceasta, cât și la sfârșitul mandatului.

Art. 36

Perioada de desemnare a unui administrator temporar nu trebuie să depășească un an. Această perioadă poate fi reînnoită în mod excepțional în cazul în care condițiile privind desemnarea administratorului temporar continuă să fie îndeplinite. Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, este responsabilă pentru a determina în ce măsură sunt îndeplinite condițiile pentru menținerea unui administrator temporar și pentru a justifica o astfel de decizie în fața acționarilor.

Art. 37

Desemnarea unui administrator temporar în conformitate cu prevederile prezentului capitol

nu aduce atingere altor drepturi ale acționarilor prevăzute de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau de dreptul Uniunii Europene în materia societăților.

Art. 38

Administratorul temporar însărcinat să exercite atribuții, potrivit prezentei legi, răspunde civil pentru nedeplinirea sau omisiunea îndeplinirii cu rea-credință sau gravă neglijență a acestor atribuții.

TITLUL II:Rezoluția

CAPITOLUL I:Obiective, condiții și principii generale

SECȚIUNEA 1:Obiective

Art. 39

În situația în care aplică instrumente de rezoluție și exercită competențe de rezoluție, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, trebuie să țină cont de obiectivele rezoluției și să aleagă acele instrumente și competențe care permit realizarea în cel mai înalt grad a obiectivelor relevante pentru fiecare situație în parte.

Art. 40

(1)Obiectivele rezoluției prevăzute la art. 39 sunt următoarele:

- a)protejarea creditorilor de asigurări;
- b)minimizarea impactului asupra fondurilor de protecție, protejarea fondurilor publice prin reducerea la minimum a dependenței de sprijin financiar public;
- c)evitarea efectelor negative semnificative asupra stabilității financiare a pieței de asigurări, în special prin prevenirea contagiunii, inclusiv asupra infrastructurilor pieței, și prin menținerea disciplinei pe piață;
- d)asigurarea continuității funcțiilor critice.

(2)În situația în care urmărește obiectivele prevăzute la alin. (1), Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, încearcă să reducă la minimum costul rezoluției și să evite distrugerea valorii, cu excepția cazului în care acestea nu permit realizarea obiectivelor rezoluției.

Art. 41

Cu respectarea dispozițiilor prezentei legi, obiectivele rezoluției au o importanță egală, iar Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, trebuie să le aplice în mod echilibrat, în funcție de natura și de circumstanțele proprii fiecărui caz.

SECȚIUNEA 2:Condiții de declanșare a rezoluției

Art. 42

(1) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, poate lua o măsură de rezoluție cu privire la un asigurător dacă sunt îndeplinite, cumulativ, condițiile următoare:

a) dacă aceasta stabilește că asigurătorul intră sau este susceptibil de a intra într-o stare de dificultate majoră. În acest sens, direcția care exercită funcția de supraveghere se consultă cu direcția care exercită funcția de rezoluție;

b) măsura de rezoluție este necesară din perspectiva interesului public în sensul art. 43 alin. (2).

(2) Stabilirea faptului că asigurătorul intră sau este susceptibil de a intra într-o stare de dificultate majoră poate fi făcută de direcția din cadrul Autorității de Supraveghere Financiară care exercită funcția de rezoluție, în urma consultării direcției care exercită funcția de supraveghere, în cazul în care direcția care exercită funcția de rezoluție dispune de instrumentele necesare pentru a stabili acest lucru, în special de acces adecvat la informațiile relevante. Direcția care exercită funcția de supraveghere prezintă direcției care exercită funcția de rezoluție orice informații relevante pe care aceasta din urmă le solicită pentru a-și putea realiza evaluarea fără întârziere.

(3) Adoptarea prealabilă a unei măsuri de intervenție timpurie în conformitate cu prevederile art. 26-28 nu constituie o condiție pentru întreprinderea unei măsuri de rezoluție.

Art. 43

(1) În sensul art. 42 alin. (1) lit. a), se consideră că un asigurător intră sau este susceptibil de a intra într-o stare de dificultate majoră, dacă este îndeplinită una dintre condițiile următoare:

a) asigurătorul încalcă cerințele pentru continuarea deținerii autorizației sau este susceptibil să le încalce, în viitorul apropiat, ca urmare a unei deteriorări rapide a situației financiare ce include o deteriorare a situației capitalului de solvabilitate și a fondurilor proprii care acoperă cerința de capital de solvabilitate într-o măsură care ar justifica retragerea autorizației de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate competentă, inclusiv în cazul în care asigurătorul a suportat sau este susceptibil de a suporta pierderi care îi vor epuiza toate sau o parte semnificativă din fondurile proprii;

b) activele asigurătorului sunt inferioare obligațiilor sau, potrivit unor elemente obiective, se poate ajunge la concluzia că acest lucru se va petrece în viitorul apropiat;

c) asigurătorul se află în imposibilitatea de a achita despăgubirile/indemnizațiile cuvenite creditorilor de asigurări sau, potrivit unor elemente obiective, se poate ajunge la concluzia că acest lucru se va petrece în viitorul apropiat.

(2) În sensul prevederilor art. 42 alin. (1) lit. b), o măsură de rezoluție este considerată de interes public dacă este necesară pentru atingerea de o manieră adecvată a unuia sau mai multor obiective ale rezoluției menționate la art. 40, iar lichidarea asigurătorului conform procedurii obișnuite de insolvență nu ar permite atingerea obiectivelor rezoluției în aceeași măsură.

SECȚIUNEA 3:Principii generale ale rezoluției

Art. 44

În situația în care exercită competențe de rezoluție și, respectiv, când aplică unui asigurator instrumentele prevăzute la art. 68, Autoritatea de Supraveghere Financiară se asigură că măsurile de rezoluție sunt întreprinse în conformitate cu următoarele principii:

- a)acționarii asiguratorului supus rezoluției sunt primii care suportă pierderile;
- b)creditorii asiguratorului supus rezoluției suportă pierderi ulterior acționarilor, în conformitate cu ordinea priorității creanțelor acestora din cadrul procedurii obișnuite de insolvență, cu excepția cazului în care în lege se prevede în mod expres altfel;
- c)organul de conducere și conducerea superioară ale asiguratorului supuse rezoluției sunt înlocuite, cu excepția cazurilor în care păstrarea integrală sau parțială a organului de conducere sau a conducerii superioare, în funcție de circumstanțe, este considerată necesară pentru realizarea obiectivelor rezoluției;
- d)organul de conducere și conducerea superioară a asiguratorului supus rezoluției oferă întreaga asistență necesară pentru realizarea obiectivelor rezoluției;
- e)persoanele fizice și juridice care au contribuit la ajungerea în stare de dificultate majoră a asiguratorului supuse rezoluției sunt trase la răspundere potrivit legii civile sau penale;
- f)creditorii din aceeași categorie sunt tratați în mod egal;
- g)niciun creditor nu suportă pierderi mai mari decât cele pe care le-ar fi suportat în cazul în care asiguratorul ar fi fost lichidat prin intermediul procedurii obișnuite de insolvență;
- h)activele admise să acopere rezervele tehnice sunt protejate în întregime; și
- i)măsurile de rezoluție se întreprind cu respectarea mecanismelor de siguranță prevăzute la art. 133-137.

Art. 45

Aplicarea de instrumente de rezoluție și exercitarea de competențe de rezoluție de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, se realizează, după caz, cu respectarea cadrului legal privind ajutorul de stat și cu respectarea normelor de concurență incidente.

Art. 46

În cazul în care unui asigurator i se aplică unul dintre instrumentele de rezoluție, respectiv vânzarea activității și a portofoliului, instituția-punte sau separarea activelor, nu se aplică prevederile legale în materia protecției drepturilor salariaților în cazul transferului întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acesteia, asiguratorul fiind considerat ca făcând obiectul procedurii de faliment în sensul art. 5 alin. (2) din Legea nr. 67/2006 privind protecția drepturilor salariaților în cazul transferului întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acestora.

Art. 47

În situația în care aplică instrumente de rezoluție și exercită competențe de rezoluție, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, informează

și se consultă cu reprezentanții angajaților asigurătorului supus rezoluției, dacă este cazul.

Art. 48

Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, aplică instrumente de rezoluție și exercită competențe de rezoluție fără a aduce atingere practicilor cu privire la reprezentarea angajaților în organele de conducere ale asigurătorului.

CAPITOLUL II: Administratorul de rezoluție

Art. 49

Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, cu respectarea cadrului legal privind ajutorul de stat, poate desemna un administrator de rezoluție care să înlocuiască organul de conducere al instituției supuse rezoluției, caz în care face publică numirea acestuia. Administratorul de rezoluție trebuie să dețină calificările, cunoștințele și capacitatea necesare îndeplinirii funcțiilor sale. Fondul de garantare a asiguraților poate fi numit administrator de rezoluție.

Art. 50

Administratorul de rezoluție dispune de toate competențele acționarilor și ale organului de conducere al asigurătorului. Cu toate acestea, administratorul de rezoluție nu poate exercita aceste competențe decât sub controlul Autorității de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție.

Art. 51

Administratorul de rezoluție are obligația de a lua toate măsurile necesare pentru atingerea obiectivelor rezoluției menționate la art. 40 alin. (1) și pentru a pune în aplicare măsurile de rezoluție în conformitate cu decizia Autorității de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție. Măsurile de rezoluție pot include o majorare a capitalului, modificarea structurii acționariatului asigurătorului respectiv sau preluarea controlului acesteia de către asigurați cu o soliditate financiară adecvată.

Art. 52

Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, poate stabili limite ale acțiunilor administratorului de rezoluție sau poate solicita ca anumite acte ale sale să facă obiectul aprobării prealabile. Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, poate înlocui administratorul de rezoluție în orice moment.

Art. 53

Administratorul de rezoluție are obligația să întocmească și să prezinte Autorității de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, la intervale regulate stabilite de aceasta, precum și la începutul și la sfârșitul mandatului său, rapoarte privind situația economică și financiară a asigurătorului la care a fost desemnat administrator de rezoluție și acțiunile întreprinse cu ocazia exercitării atribuțiilor sale.

Art. 54

Mandatul unui administrator de rezoluție nu poate depăși un an. Mandatul poate fi reînnoit, în cazuri excepționale, dacă Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate sa de autoritate de rezoluție, consideră că sunt în continuare îndeplinite condițiile de numire a unui administrator de rezoluție.

CAPITOLUL III: Evaluarea

Art. 55

Înainte de a întreprinde vreo măsură de rezoluție în legătură cu un asigurător, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate sa de autoritate de rezoluție, se asigură că un auditor financiar, persoană juridică, efectuează o evaluare corectă, prudentă și realistă a activelor, datoriilor și capitalurilor proprii ale asigurătorului. Cu respectarea prevederilor art. 66 și ale art. 138-140, în cazul în care sunt respectate toate cerințele enunțate în prezentul capitol, evaluarea se consideră a fi definitivă.

Art. 56

Dacă o evaluare independentă în conformitate cu prevederile art. 55 nu este posibilă, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, poate efectua o evaluare provizorie a activelor și obligațiilor asigurătorului, în conformitate cu prevederile art. 63.

Art. 57

Obiectivul evaluării este acela de a determina valoarea activelor și obligațiilor asigurătorului care îndeplinește condițiile de declanșare a rezoluției menționate la art. 42 și art. 43 alin. (1).

Art. 58

Scopurile evaluării sunt:

- a) să sprijine evaluarea modului în care sunt îndeplinite condițiile de declanșare a rezoluției sau condițiile de reducere a valorii sau de conversie a datoriilor în instrumente de capital relevante;
- b) în cazul în care sunt îndeplinite condițiile de declanșare a rezoluției, să contribuie la fundamentarea deciziei privind acțiunea de rezoluție adecvată de întreprins în legătură cu asigurătorul;
- c) în cazul exercitării competenței de reducere a valorii sau de conversie a datoriilor în instrumente de capital relevante, să contribuie la fundamentarea deciziei privind măsura în care sunt anulate sau diluate acțiunile sau alte instrumente de proprietate, precum și măsura în care are loc reducerea valorii sau conversia datoriilor în instrumente de capital relevante;
- d) în cazul aplicării instrumentului instituției-punte sau instrumentului de separare a activelor, să contribuie la fundamentarea deciziei privind activele, drepturile, obligațiile, acțiunile sau alte instrumente de proprietate care urmează să fie transferate și a deciziei privind valoarea oricăror contraprestații ce trebuie plătite asigurătorului supus rezoluției sau, după caz,

proprietarilor acțiunilor sau ai altor instrumente de proprietate;

e) în cazul în care se aplică instrumentul de vânzare a activității și a portofoliului, să contribuie la fundamentarea deciziei privind activele, drepturile, obligațiile, acțiunile sau alte instrumente de proprietate care urmează să fie transferate și să furnizeze informații care să permită Autorității de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, să determine care sunt măsurile prevăzute la art. 75;

f) în toate situațiile, să asigure că orice pierderi privind activele asiguratorului sunt asumate în întregime în momentul aplicării instrumentelor de rezoluție.

Art. 59

Fără a aduce atingere cadrului legal privind ajutorul de stat, evaluarea se bazează pe estimări prudente și va tine seama de următoarele condiții:

a) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, și Fondul de garantare a asiguraților, în calitatea sa de administrator al Fondului de rezoluție pentru asigurați, pot recupera orice cheltuieli rezonabile suportate în mod justificat de la asiguratorul supus rezoluției, în conformitate cu prevederile art. 72;

b) Fondul de garantare a asiguraților, în calitatea sa de administrator al Fondului de rezoluție pentru asigurați, poate percepe dobânzi sau taxe în legătură cu orice împrumuturi sau garanții furnizate asiguratorului supus rezoluției, în conformitate cu prevederile art. 146 și 147.

Art. 60

Evaluarea trebuie să fie însoțită de următoarele informații, care trebuie să figureze în registrele și evidențele contabile ale asiguratorului:

a) un bilanț actualizat și un raport privind situația financiară a asiguratorului;

b) o analiză și o estimare a valorii contabile a activelor și pasivelor bilanțiere, inclusiv a rezervelor tehnice;

c) o listă a soldurilor datoriiilor din bilanț care figurează în registrele și evidențele contabile ale asiguratorului, cu indicarea respectivelor creanțe și ranguri de prioritate, conform legislației aplicabile privind insolvența.

Art. 61

În vederea sprijinirii fundamentării deciziilor menționate la art. 58 lit. d) și e), informațiile prevăzute la art. 60 lit. b) pot fi însoțite de o analiză și de o estimare a valorii activelor și obligațiilor asiguratorului pe baza valorii de piață, după caz.

Art. 62

(1) Evaluarea indică repartizarea creditorilor pe categorii în funcție de rangurile de prioritate conform legislației aplicabile privind insolvența și furnizează o estimare a tratamentului de care ar fi putut beneficia fiecare dintre categoriile de acționari și de creditori dacă asiguratorul ar fi fost lichidat conform procedurii obișnuite de insolvență.

(2) Această estimare nu afectează aplicarea principiului potrivit căruia "niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat", în conformitate cu prevederile art. 134.

Art. 63

(1) În cazul în care, din motive legate de urgența situației, nu este posibilă respectarea cerințelor prevăzute la art. 60 și 62, este efectuată o evaluare provizorie.

(2) Evaluarea provizorie menționată la alin. (1) include și o rezervă pentru pierderi suplimentare, justificată în mod adecvat.

(3) Evaluarea este provizorie până la momentul efectuării acesteia de către un auditor financiar, persoană juridică, potrivit art. 55. Evaluarea definitivă efectuată ulterior evaluării provizorii este distinctă de evaluarea menționată la art. 134, indiferent dacă este efectuată simultan cu aceasta sau de către același auditor financiar, persoană juridică.

(4) Evaluarea definitivă ex-post se realizează în următoarele scopuri:

a) să asigure că orice pierderi privind activele asigurătorului sunt recunoscute în întregime în evidențele contabile;

b) să contribuie la fundamentarea deciziei de a ajusta creanțele creditorilor sau de a majora valoarea contraprestațiilor plătite, în conformitate cu prevederile art. 64.

Art. 64

În situația în care prin evaluarea definitivă ex-post se estimează că valoarea activului net al asigurătorului este mai mare decât valoarea activului net, estimată potrivit evaluării provizorii, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, are posibilitatea:

a) să-și exercite competența de a majora valoarea creanțelor creditorilor sau a proprietarilor de instrumente de capital relevante care au fost reduse;

b) să solicite instituției-punte sau vehiculului de administrare a activelor să efectueze o plată suplimentară de contraprestații aferente activelor, drepturilor sau obligațiilor către asigurătorul supus rezoluției sau, după caz, aferente acțiunilor sau instrumentelor de proprietate către proprietarii acțiunilor sau instrumentelor de proprietate.

Art. 65

Fără a aduce atingere prevederilor art. 56, evaluarea provizorie efectuată în conformitate cu prevederile art. 63 constituie temei pentru ca Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, să întreprindă acțiuni de rezoluție, inclusiv să preia controlul unui asigurător care intră într-o stare de dificultate majoră, sau să își exercite competența de reducere a valorii sau de conversie a datoriilor în instrumente de capital relevante.

Art. 66

Evaluarea face parte integrantă din decizia de aplicare a unui instrument de rezoluție sau de exercitare a unei competențe de rezoluție sau din decizia de exercitare a competenței de reducere a valorii sau de conversie a datoriilor în instrumente de capital relevante. Evaluarea în sine nu poate fi contestată separat, dar poate fi contestată împreună cu decizia luată, în conformitate cu prevederile art. 138-140.

CAPITOLUL IV: Instrumente de rezoluție

SECȚIUNEA 1: Principii generale

Art. 67

Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, este împuternicită să aplice instrumentele de rezoluție asiguratorilor care îndeplinesc condițiile de declanșare a rezoluției.

Art. 68

Potrivit dispozițiilor art. 67, instrumentele de rezoluție sunt următoarele:

- a) vânzarea activității și a portofoliului;
- b) instituția-punte;
- c) separarea activelor.

Art. 69

Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, poate aplica instrumentele de rezoluție individual sau în orice combinație, cu respectarea prevederilor art. 70.

Art. 70

Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, poate aplica instrumentul de separare a activelor numai împreună cu un alt instrument de rezoluție.

Art. 71

În situația în care sunt utilizate doar instrumentele de rezoluție prevăzute la art. 68 lit. a) sau b), iar ele sunt utilizate pentru a transfera doar parțial active, drepturi sau obligații ale unui asigurator supus rezoluției, asiguratorul rezidual de la care au fost transferate activele, drepturile sau obligațiile este lichidat, conform procedurii obișnuite de insolvență. Lichidarea se realizează într-un termen rezonabil, având în vedere orice eventuală situație în care asiguratorul rezidual trebuie să furnizeze servicii sau sprijin pentru a permite destinatarului să-și desfășoare activitățile sau să presteze serviciile aferente elementelor transferate, precum și orice alt motiv care face necesară continuarea activității asiguratorului rezidual pentru atingerea obiectivelor rezoluției sau respectarea principiilor prevăzute în lege.

Art. 72

Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, și Fondul de garantare a asiguraților, în calitatea sa de administrator al Fondului de rezoluție pentru asiguratorii, acționând în temeiul art. 146 și 147, pot recupera orice cheltuieli rezonabile suportate în mod justificat în legătură cu utilizarea instrumentelor de rezoluție, cu exercitarea competențelor de rezoluție, în una sau mai multe dintre modalitățile următoare:

- a) ca deducere din orice contraprestații plătite de destinatar asiguratorului supus rezoluției sau, după caz, proprietarilor acțiunilor sau ai altor instrumente de proprietate;

- b) de la asiguratorul supus rezoluției, în calitate de creditor preferențial;
- c) din orice încasări rezultate în urma încetării funcționării instituției-punte sau a vehiculului de administrare a activelor, în calitate de creditor preferențial.

SECȚIUNEA 2: Instrumentul de vânzare a activității și a portofoliului

Art. 73

(1) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, este împuternicită să transfere către un cumpărător care nu este o instituție-punte:

- a) acțiuni sau alte instrumente de proprietate emise de un asigurator supus rezoluției;
- b) orice categorii de active, drepturi sau obligații ale unui asigurator aflat în rezoluție sau totalitatea acestora, inclusiv transferul de portofoliu în asigurări.

(2) Transferul menționat la alin. (1) are loc, cu respectarea prevederilor prezentei legi, fără a obține acordul acționarilor asiguratorului supus rezoluției sau al oricărei părți terțe, alta decât cumpărătorul, și fără a se conforma vreunei cerințe procedurale prevăzute de dreptul civil sau de legislația specifică pieței asigurărilor, cu excepția celor prevăzute la art. 89 și 90.

Art. 74

Un transfer efectuat în conformitate cu prevederile art. 73 trebuie să se realizeze potrivit Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, în funcție de circumstanțele existente, și în conformitate cu cadrul legal privind ajutorul de stat.

Art. 75

În sensul prevederilor art. 72, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, ia toate măsurile necesare pentru realizarea unui transfer în baza evaluării efectuate potrivit dispozițiilor prezentei legi, având în vedere circumstanțele situației.

Art. 76

Orice contraprestație se plătește de cumpărător, cu respectarea prevederilor art. 72, în favoarea:

- a) proprietarilor acțiunilor sau ai altor instrumente de proprietate, în cazul în care vânzarea activității și a portofoliului s-a efectuat prin transferarea către cumpărător a acțiunilor sau instrumentelor de proprietate emise de asiguratorul supus rezoluției, de la deținătorii respectivelor acțiuni sau instrumente de proprietate;
- b) asiguratorului supus rezoluției, în cazul în care s-a efectuat transferarea unora sau a tuturor activelor sau pasivelor asiguratorului aflat în rezoluție la cumpărător.

Art. 77

În situația în care aplică instrumentul de vânzare a activității și a portofoliului, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, poate exercita competența de transfer în mod repetat, pentru a efectua transferuri suplimentare de acțiuni ori de alte

instrumente de proprietate emise de un asigurator supus rezoluției sau, după caz, pentru a efectua transferuri suplimentare de active, drepturi sau obligații ale asiguratorului supus rezoluției.

Art. 78

După aplicarea instrumentului de vânzare a activității și a portofoliului, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, poate exercita, cu aprobarea cumpărătorului, competențele de transfer în ceea ce privește activele, drepturile sau obligațiile transferate în vederea transferării activelor, drepturilor sau obligațiilor înapoi la asiguratorul supus rezoluției ori a acțiunilor sau altor instrumente de proprietate înapoi la proprietarii lor inițiali, iar asiguratorul supus rezoluției sau proprietarii inițiali au obligația de a reprimi orice astfel de active, drepturi sau obligații, acțiuni sau alte instrumente de proprietate.

Art. 79

Cumpărătorul trebuie să îndeplinească condițiile legale de desfășurare a activităților pe care le dobândește prin transfer în situația în care transferul este efectuat în conformitate cu prevederile art. 73. În situația în care Autoritatea de Supraveghere Financiară este autoritatea competentă a cumpărătorului, aceasta evaluează o eventuală cerere de autorizare în acest sens, împreună cu transferul, într-un termen de până la 30 de zile.

Art. 80

Autoritatea de Supraveghere Financiară efectuează evaluarea necesară astfel încât să permită aplicarea promptă a instrumentului de vânzare a activității și a portofoliului și să faciliteze atingerea de către măsura de rezoluție a obiectivelor relevante ale rezoluției. În cazul în care un transfer de acțiuni sau alte instrumente de proprietate ce are loc în virtutea aplicării instrumentului de vânzare a activității și a portofoliului ar duce la achiziționarea sau majorarea unei dețineri calificate în cadrul unui asigurator, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate competentă a aceluși asigurator, poate efectua evaluarea, prin derogare de la prevederile legale naționale referitoare la procedura și criteriile de evaluare aplicabile potențialilor achizitori în vederea dobândirii calității de acționar semnificativ al unui asigurator.

Art. 81

(1) În cazul în care direcția care exercită funcția de supraveghere din cadrul Autorității de Supraveghere Financiară nu a finalizat evaluarea prevăzută la art. 80, la data transferului de acțiuni sau de alte instrumente de proprietate se aplică următoarele măsuri:

- a) respectivul transfer de acțiuni sau de alte instrumente de proprietate către cumpărător operează de drept;
- b) în cursul perioadei de evaluare și în cursul oricărei perioade de cesionare prevăzute la alin. (5) lit. b), drepturile de vot ale cumpărătorului, aferente respectivelor acțiuni, sau alte instrumente de proprietate sunt suspendate până la data aprobării prealabile a Autorității de

Supraveghere Financiară. Pe perioada suspendării Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, nu poate exercita respectivele drepturi de vot.

(2) În cursul perioadei de evaluare și în cursul oricărei perioade de cesionare prevăzute la alin. (5) lit. b), sancțiunile și măsurile sancționatoare pentru încălcarea cerințelor cu privire la aprobarea acționarilor semnificativi ai unui asigurator conform Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică respectivelor transferuri de acțiuni sau de alte instrumente de proprietate.

(3) Autoritatea de Supraveghere Financiară se asigură că, imediat după finalizarea evaluării, direcția care exercită funcția de supraveghere notifică în scris cumpărătorului și direcției care exercită funcția de rezoluție decizia sa de a aproba sau, în conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, și a reglementărilor legale emise în aplicarea acestei legi de a se opune respectivului transfer de acțiuni sau de alte instrumente de proprietate către cumpărător.

(4) În cazul în care direcția care exercită funcția de supraveghere din cadrul Autorității de Supraveghere Financiară aprobă respectivul transfer de acțiuni sau de alte instrumente de proprietate către cumpărător, drepturile de vot aferente respectivelor acțiuni sau altor instrumente de proprietate se consideră acordate în întregime cumpărătorului, imediat după primirea de către cumpărător și de către direcția care exercită funcția de rezoluție a respectivei notificări de aprobare.

(5) În cazul în care Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate competentă, se opune respectivului transfer de acțiuni sau de alte instrumente de proprietate către cumpărător, în următoarele situații, atunci:

a) drepturile de vot aferente respectivelor acțiuni sau altor instrumente de proprietate, prevăzute la alin. (1) lit. b), se vor exercita în continuare;

b) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, poate cere cumpărătorului să cesioneze respectivele acțiuni sau alte instrumente de proprietate într-un termen stabilit de aceasta, care să nu-l afecteze negativ pe cumpărător, ținând cont de condițiile pieței;

c) în cazul în care cumpărătorul nu finalizează respectiva cesionare în termenul stabilit potrivit lit. b), atunci Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate competentă, poate impune cumpărătorului sancțiunile și măsurile sancționatoare pentru încălcarea cerințelor cu privire la aprobarea acționarilor semnificativi ai unui asigurator. Autoritatea de Supraveghere Financiară se asigură că respectivele sancțiuni și/sau măsuri sancționatoare sunt impuse cu acordul direcției care exercită funcția de rezoluție.

Art. 82

Transferurile efectuate în virtutea aplicării instrumentului de vânzare a activității și a portofoliului fac obiectul mecanismelor de siguranță prevăzute de lege.

Art. 83

În scopul exercitării dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii într-un stat membru, cumpărătorul este considerat a fi o continuare a asiguratorului supus rezoluției și

poate continua să exercite toate drepturile exercitate de asiguratorul supus rezoluției, aferente activelor, drepturilor sau obligațiilor transferate, astfel cum acestea rezultă din lege și din contractele de asigurare la care este parte.

Art. 84

Cumpărătorul prevăzut la art. 73 poate continua să exercite drepturile asiguratorului supus rezoluției, astfel cum acestea rezultă din lege și din contractele de asigurare la care este parte.

Art. 85

Accionarii sau creditorii asiguratorului supuși rezoluției și alte părți terțe ale căror active, drepturi sau obligații nu sunt transferate nu au niciun drept asupra activelor, drepturilor sau obligațiilor transferate ori în legătură cu acestea.

Art. 86

În situația în care aplică unui asigurator instrumentul de vânzare a activității și a portofoliului, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, scoate pe piață sau ia măsuri în sensul scoaterii pe piață a activelor, drepturilor, obligațiilor, acțiunilor sau altor instrumente de proprietate pe care intenționează să le transfere. Grupuri de drepturi, active și obligații pot fi scoase pe piață separat în vederea vânzării.

Art. 87

(1) Fără a aduce atingere cadrului legal privind ajutorul de stat, dacă acesta este aplicabil, scoaterea pe piață prevăzută la art. 86 se efectuează în conformitate cu următoarele criterii:

- a) trebuie să fie transparentă și trebuie să prezinte detaliat activele, drepturile, obligațiile, acțiunile sau alte instrumente de proprietate pe care Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, intenționează să le transfere, având în vedere circumstanțele și, în special, necesitatea de a menține stabilitatea financiară;
- b) nu trebuie să favorizeze sau să discrimineze niciun potențial cumpărător;
- c) trebuie să fie liberă de orice conflict de interese;
- d) nu trebuie să confere niciun avantaj necuvenit vreunui cumpărător potențial;
- e) trebuie să țină seama de necesitatea ca acțiunea de rezoluție să se desfășoare cu rapiditate;
- f) scopul trebuie să fie maximizarea prețului de vânzare a acțiunilor sau al altor instrumente de proprietate, al activelor, drepturilor sau obligațiilor în cauză.

(2) Cu respectarea criteriului prevăzut la alin. (1) lit. b), criteriile prevăzute la alin. (1) nu aduc atingere dreptului Autorității de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, de a contacta potențiali cumpărători.

SECȚIUNEA 3: Instrumentul instituției-punte

SUBSECȚIUNEA 3¹: Dispoziții generale

Art. 88

(1) Pentru ca instrumentul instituției-punte să fie eficace și pentru a ține seama de necesitatea de a păstra funcțiile critice în cadrul instituției-punte, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, este împuternicită să transfere către o instituție-punte:

- a) acțiuni sau alte instrumente de proprietate emise de un asigurător supus rezoluției;
- b) oricare dintre activele, drepturile sau obligațiile unuia sau ale mai multor asigurători supuși rezoluției.

(2) Transferul prevăzut la alin. (1) poate avea loc fără a obține acordul acționarilor asigurătorului supus rezoluției sau al oricărei părți terțe, alta decât instituția-punte, și fără a se conforma vreunei cerințe procedurale prevăzute de Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, și de reglementările emise în aplicarea acesteia, cu respectarea prevederilor art. 139.

(3) Înainte de înființarea instituției-punte, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, va proceda la efectuarea unei analize a viabilității acesteia, în vederea realizării obiectivelor pentru care aceasta va fi autorizată.

Art. 89

(1) Instituția-punte este o persoană juridică ce îndeplinește cumulativ următoarele cerințe:

- a) este controlată de Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție;
- b) este creată în scopul de a primi și a deține unele sau toate acțiunile ori alte instrumente de proprietate emise de un asigurător supus rezoluției ori unele sau toate activele, drepturile și obligațiile unuia sau ale mai multor asigurători supuși rezoluției, în vederea păstrării accesului la funcțiile critice și a vânzării acestora.

(2) În situația în care Fondul de garantare a asiguraților va funcționa și va fi autorizat potrivit prezentei legi să exercite competența unei instituții-punte, activitatea acesteia va fi evidențiată distinct.

Art. 90

În situația în care aplică instrumentul instituției-punte, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, se asigură că valoarea totală a obligațiilor aferente contractelor de asigurare transferate instituției-punte nu depășește valoarea totală a drepturilor și activelor transferate de la asigurătorul supus rezoluției.

Art. 91

Orice contraprestație se plătește de instituția-punte, cu respectarea prevederilor art. 73, în favoarea:

- a) proprietarilor acțiunilor sau instrumentelor de proprietate, în cazul în care transferul către instituția-punte s-a efectuat prin transferarea acțiunilor sau instrumentelor de proprietate

emise de asiguratorul aflat în rezoluție de la deținătorii respectivelor acțiuni sau instrumente la instituția-punte;

b) asiguratorilor supuși rezoluției, în cazul în care transferul către instituția-punte s-a efectuat prin transferarea în tot sau în parte a activelor sau obligațiilor asiguratorilor supuși rezoluției la instituția-punte.

Art. 92

În situația în care aplică instrumentul instituției-punte, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, poate exercita competența de transfer în mod repetat, pentru a efectua transferuri suplimentare de acțiuni sau de alte instrumente de proprietate emise de asiguratorul aflat în rezoluție ori, după caz, de alte active, drepturi sau obligații ale asiguratorului supus rezoluției.

Art. 93

(1) În urma aplicării instrumentului instituției-punte, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, poate transfera:

a) acțiuni sau alte instrumente de proprietate ori active, drepturi sau obligații de la instituția-punte către o terță parte;

b) drepturi, active sau obligații de la instituția-punte înapoi la asiguratorul supus rezoluției sau acțiunile ori alte instrumente de proprietate înapoi la proprietarii lor inițiali, iar asiguratorul supus rezoluției sau proprietarii inițiali au obligația de a le reprimi, în condițiile în care este stipulat în mod expres acest aspect în cadrul instrumentului prin care a fost efectuat transferul sau dacă nu sunt îndeplinite condițiile de transfer.

(2) Un astfel de transfer înapoi se poate efectua în orice moment și în conformitate cu orice alte condiții stipulate în cadrul instrumentului respectiv pentru scopul în cauză.

Art. 94

(1) În cadrul exercitării libertății de a presta servicii sau a dreptului de stabilire, instituția-punte este considerată a fi o continuare a asiguratorului supus rezoluției și poate continua să exercite toate drepturile exercitate de acesta.

(2) În alte scopuri, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, poate solicita ca o instituție-punte să fie considerată drept o continuare a asiguratorului supus rezoluției și să poată continua să exercite toate drepturile exercitate de acesta.

Art. 95

Organul de conducere sau conducerea superioară a instituției-punte răspunde civil pentru neîndeplinirea sau omisiunea îndeplinirii, cu rea-credință sau gravă neglijență, a atribuțiilor prevăzute de lege.

SUBSECȚIUNEA 3²: Funcționarea unei instituții-punte

Art. 96

(1) Funcționarea unei instituții-punte respectă următoarele cerințe:

- a) conținutul documentelor privind constituirea instituției-punte este aprobat de Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție;
- b) în funcție de structura acționariatului instituției-punte, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, numește sau aprobă organul de conducere al instituției-punte;
- c) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, aprobă remunerațiile membrilor organului de conducere și le stabilește responsabilitățile;
- d) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, aprobă strategia și profilul de risc ale instituției-punte;
- e) instituția-punte este autorizată în conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, și cu reglementările în materie emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară;
- f) instituția-punte funcționează în conformitate cu cadrul Uniunii Europene privind ajutorul de stat, iar Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, poate prevedea, în mod corespunzător, restricții asupra activității sale.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor alin. (1) lit. e) și în cazul în care este necesar pentru a îndeplini obiectivele rezoluției, instituția-punte poate fi constituită și autorizată conform art. 104 la începutul funcționării sale. În acest sens, direcția din cadrul Autorității de Supraveghere Financiară care exercită funcția de rezoluție transmite o cerere direcției care exercită funcția de supraveghere. Dacă decide să acorde o astfel de autorizație, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate competentă, indică intervalul în care instituția-punte va funcționa cu capitalul social sub nivelul prevăzut de lege.

Art. 97

Cu respectarea oricăror restricții aplicate în conformitate cu normele Uniunii Europene sau cele naționale în materie de concurență, conducerea instituției-punte gestionează instituția-punte în vederea păstrării accesului la funcțiile critice și a vânzării asigurătorului, a activelor, drepturilor sau obligațiilor către unul sau mai mulți asigurători, în situația în care condițiile sunt prielnice.

Art. 98

Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, decide că o instituție-punte nu mai reprezintă o instituție-punte în conformitate cu prevederile art. 89 în oricare dintre următoarele situații:

- a) fuzionarea instituției-punte cu o altă entitate;
- b) instituția-punte nu mai respectă cerințele prevăzute la art. 89;
- c) transferul în întregime sau parțial al activelor, drepturilor sau obligațiilor instituției-punte către o terță parte;
- d) până la doi ani de la data la care a fost efectuat ultimul transfer de la un asigurător supus rezoluției sau la sfârșitul perioadei de prelungire acordate conform art. 100;

e) activele instituției-punte sunt complet lichidate, iar obligațiile sale sunt achitate integral.

Art. 99

(1) În situația în care Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, intenționează să vândă instituția-punte sau activele, drepturile sau obligațiile acesteia, se asigură că acestea sunt puse în vânzare în mod deschis și transparent și că vânzarea nu le denaturează în mod semnificativ, iar în cadrul vânzării nu este favorizat sau discriminat nejustificat niciun potențial cumpărător.

(2) Vânzările conform alin. (1) sunt efectuate în condiții legale, cu luarea în considerare a circumstanțelor și în conformitate cu cadrul legal privind ajutorul de stat.

Art. 100

Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, poate prelungi perioada prevăzută la art. 98 lit. d), cu notificarea Consiliului Concurenței pentru exercitarea competențelor legale, cu una sau mai multe perioade suplimentare de un an, în situația în care o astfel de prelungire:

- a) vine în sprijinul realizării uneia dintre situațiile prevăzute la art. 98 lit. a), b), c) sau e); ori
- b) este necesară pentru a asigura continuitatea unor servicii de asigurare esențiale.

Art. 101

Toate deciziile Autorității de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, de a prelungi perioada prevăzută la art. 98 lit. d), se motivează și cuprind o evaluare detaliată a situației care justifică prelungirea, inclusiv a condițiilor și perspectivelor pieței.

Art. 102

(1) În cazul în care funcționarea unei instituții-punte încetează în situațiile prevăzute la art. 98 lit. c) sau d), instituția-punte este lichidată în conformitate cu procedura de insolvență.

(2) Cu respectarea prevederilor art. 73, toate încasările rezultate ca urmare a încetării funcționării instituției-punte revin acționarilor instituției-punte.

Art. 103

În cazul în care o instituție-punte este utilizată cu scopul de a transfera active și obligații aparținând mai multor asigurători supuși rezoluției, obligația prevăzută la art. 99 alin. (1) se referă la activele și obligațiile transferate de la fiecare dintre acești asigurători supuși rezoluției, și nu la instituția-punte.

SUBSECȚIUNEA 3³: Alte dispoziții privind constituirea și funcționarea unei instituții-punte

Art. 104

(1) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, poate hotărî aprobarea constituirii unei instituții-punte autorizate în conformitate cu prevederile Legii nr.

32/2000, cu modificările și completările ulterioare, cu un capital social stabilit sub nivelul prevăzut de reglementările emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară în aplicarea prevederilor Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, dar care nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a două milioane euro. Autoritatea de Supraveghere Financiară notifică, în acest caz, autorizarea instituției-punte și Comisiei Europene, împreună cu motivarea nivelului stabilit pentru capitalul social.

(2) Autorizarea instituției-punte se face cu respectarea cadrului legal privind ajutorul de stat.

Art. 105

La constituirea unei instituții-punte autorizate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, Autoritatea de Supraveghere Financiară numește persoanele care asigură conducerea structurilor responsabile cu activitățile de management al riscurilor, audit intern, conformitate, precum și cu orice alte activități care pot expune respectiva instituție-punte unor riscuri semnificative.

Art. 106

(1) Prin derogare de la prevederile art. 10 alin. (3) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, o instituție-punte autorizată de Autoritatea de Supraveghere Financiară se poate constitui ca societate pe acțiuni cu acționar unic.

(2) Dispozițiile art. 9 alin. (2) și art. 111 alin. (2) lit. b¹) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică instituției-punte autorizate de Autoritatea de Supraveghere Financiară. Aplicarea prezentului alineat se face cu respectarea cadrului legal privind ajutorul de stat.

Art. 107

Autoritatea de Supraveghere Financiară stabilește prin reglementări proprii documentația în baza căreia se autorizează constituirea instituției-punte în conformitate cu prevederile prezentei legi, precum și conținutul hotărârii privind constituirea unei astfel de instituții-punte.

Art. 108

(1) Înmatricularea instituției-punte în registrul comerțului se face în baza actului constitutiv și, după caz, a autorizației de constituire, în termen de 24 de ore de la depunerea documentelor la oficiul registrului comerțului în a cărei circumscripție se află sediul instituției-punte.

(2) În termen de până la 30 de zile de la data depunerii actului constitutiv și, după caz, a autorizației de constituire sunt depuse și celelalte documente prevăzute de lege pentru înmatricularea unei societăți conform Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Nerespectarea prevederilor alin. (2) se sancționează potrivit dispozițiilor art. 44 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 109

Începerea desfășurării activității de către instituția-punte autorizată de către Autoritatea de Supraveghere Financiară are loc în prima zi lucrătoare ce urmează datei înmatriculării instituției-punte în registrul comerțului.

Art. 110

În cadrul procedurii de insolvență aplicabile asiguratorului supus rezoluției, lichidatorul trebuie să asigure punerea în executare a dispozițiilor organului de conducere al instituției-punte ce urmează a fi îndeplinite de personalul asiguratorului supus rezoluției.

Art. 111

(1) În cazul în care vânzarea instituției-punte autorizată de către Autoritatea de Supraveghere Financiară se realizează prin vânzarea acțiunilor, de la momentul vânzării acestora, asiguratorul care a funcționat ca instituție-punte trebuie să îndeplinească toate condițiile prevăzute de Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, pentru funcționarea unui asigurator, inclusiv cerința minimă de capital.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), autorizația asiguratorului care a funcționat ca instituție-punte și care îndeplinește cerințele prevăzute de Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, produce în continuare efecte pe o perioadă nedeterminată.

SECȚIUNEA 4: Instrumentul de separare a activelor

Art. 112

(1) Pentru ca instrumentul de separare a activelor să fie eficace, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, este competentă să transfere activele, drepturile sau obligațiile unui asigurator supus rezoluției sau ale unei instituții-punte către unul sau mai multe vehicule de administrare a activelor.

(2) Transferul prevăzut la alin. (1) poate avea loc, cu respectarea prevederilor art. 138-140, fără a obține acordul acționarilor asiguratorilor supuși rezoluției sau al oricărei părți terțe, alta decât instituția-punte, și fără a se conforma vreunei cerințe procedurale prevăzute de lege.

Art. 113

În sensul instrumentului de separare a activelor, un vehicul de administrare a activelor este o persoană juridică ce îndeplinește cumulativ următoarele cerințe:

- a) este controlată de Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție;
- b) a fost creată în scopul de a primi, parțial sau integral, activele, drepturile și obligațiile unuia sau mai multor asiguratorii supuși rezoluției sau ale unei instituții-punte.

Art. 114

Vehiculul de administrare a activelor gestionează activele care îi sunt transferate cu scopul de protejare a acestora în vederea vânzării sau lichidării lor ordonate.

Art. 115

Un vehicul de administrare a activelor funcționează dacă Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție:

- a) aprobă conținutul documentelor privind constituirea vehiculului de administrare a activelor;
- b) numește sau aprobă organul de conducere a vehiculului de administrare a activelor;
- c) aprobă remunerațiile membrilor organului de conducere și le stabilește responsabilitățile;
- d) aprobă strategia și profilul de risc ale vehiculului de administrare a activelor.

Art. 116

Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, poate exercita competența prevăzută la art. 112 de a transfera active, drepturi sau obligații, numai cu respectarea uneia dintre următoarele condiții:

- a) situația de pe piața specifică a acelor active este de așa natură încât lichidarea lor în cadrul procedurii obișnuite de insolvență ar putea avea un efect negativ asupra uneia sau mai multor piețe financiare;
- b) un astfel de transfer este necesar pentru a asigura buna funcționare a asigurătorului supus rezoluției sau a instituției-punte; sau
- c) un astfel de transfer este necesar pentru a maximiza încasările rezultate din lichidare.

Art. 117

În situația în care aplică instrumentul de separare a activelor, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, stabilește contraprestația în schimbul căreia sunt transferate activele, drepturile și obligațiile către vehiculul de administrare a activelor, în conformitate cu principiile stabilite de lege și cu cadrul legal privind ajutorul de stat.

Art. 118

Orice contraprestație plătită de vehiculul de administrare a activelor și portofoliilor dobândite în mod direct de la asigurătorul supus rezoluției se realizează pe seama asigurătorului supus rezoluției, cu respectarea prevederilor art. 72. Contraprestația poate lua forma unei creanțe a vehiculului de administrare a activelor.

Art. 119

În cazul în care s-a aplicat instrumentul instituției-punte, un vehicul de administrare a activelor poate, după aplicarea instrumentului instituției-punte, să dobândească active, drepturi sau obligații de la instituția-punte.

Art. 120

(1) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, poate transfera active, drepturi sau obligații de la asigurătorul supus rezoluției la unul sau mai multe vehicule de administrare a activelor în mai multe rânduri și poate transfera înapoi active, drepturi sau obligații de la unul sau mai multe vehicule de administrare a activelor la asigurătorul supus rezoluției, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 121.

(2) Asigurătorul supus rezoluției are obligația de a reprimi orice astfel de active, drepturi sau obligații.

Art. 121

(1) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, poate transfera înapoi drepturi, active sau obligații de la vehiculul de administrare a activelor la asigurătorul supus rezoluției, în una dintre următoarele situații:

a) în situația în care posibilitatea ca respectivele drepturi, active sau obligații să fie transferate înapoi este precizată în mod expres în cadrul instrumentului prin care a fost efectuat transferul;

b) în situația în care respectivele drepturi, active sau obligații nu îndeplinesc condițiile de transfer sau nu se încadrează în categoria drepturilor, activelor sau obligațiilor specificate în cadrul instrumentului prin care a fost efectuat transferul.

(2) În oricare dintre situațiile prevăzute la alin. (1), transferul înapoi se poate efectua în orice moment și respectă orice alte condiții stipulate în cadrul instrumentului respectiv pentru scopul în cauză.

Art. 122

Transferurile între asigurătorul supus rezoluției și vehiculul de administrare a activelor trebuie să facă obiectul mecanismelor de siguranță privind transferurile parțiale de proprietate prevăzute de lege.

Art. 123

A acționarii sau creditorii asigurătorului supus rezoluției și alte părți terțe ale căror active, drepturi sau obligații aferente portofoliilor contractelor de asigurare nu sunt transferate vehiculului de administrare a activelor nu au niciun drept asupra activelor, drepturilor sau obligațiilor transferate vehiculului de administrare a activelor, organului de conducere sau conducerii superioare ale acestuia ori în legătură cu acestea.

Art. 124

Obiectivele vehiculului de administrare a activelor nu implică nicio obligație sau responsabilitate a acestuia față de acționarii sau creditorii asigurătorului supus rezoluției, iar organul de conducere sau conducerea superioară răspunde civil pentru neîndeplinirea sau omisiunea îndeplinirii cu rea-credință sau gravă neglijență a atribuțiilor prevăzute de lege.

SECȚIUNEA 5: Reducerea valorii instrumentelor de capital

Art. 125

Competența de reducere a valorii sau de conversie a datoriilor în instrumente de capital relevante poate fi exercitată fie:

a) independent de măsura de rezoluție; fie

b) împreună cu o măsură de rezoluție, în situația în care sunt îndeplinite condițiile de

declanșare a procedurii de rezoluție prevăzute de lege.

Art. 126

Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, are competența de a reduce sau de a converti datoriile în instrumente de capital relevante.

Art. 127

Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, își exercită competența prevăzută la art. 126 în conformitate cu prevederile legale, fără întârziere, referitor la instrumentele de capital relevante emise de către un asigurător, în situația în care este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

- a) dacă Autoritatea de Supraveghere Financiară a stabilit că toate condițiile de declanșare a rezoluției prevăzute de lege au fost îndeplinite înainte de aplicarea unei măsuri de rezoluție;
- b) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, stabilește că, dacă respectiva competență nu este exercitată în ceea ce privește instrumentele de capital relevante, asigurătorul va înceta să mai fie viabil.

Art. 128

Se consideră că un asigurător nu mai este viabil dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) asigurătorul este în curs de sau este susceptibil de a intra într-o situație de dificultate;
- b) măsurile alternative din sectorul privat, măsurile de supraveghere, inclusiv o măsură de intervenție timpurie, cu excepția măsurii de reducere a valorii sau de conversie în capital, luate individual sau combinate cu o altă măsură de rezoluție, nu sunt de natură să înlăture situația de dificultate a asigurătorului;
- c) nu există nicio perspectivă rezonabilă potrivit căreia intrarea într-o situație de dificultate a asigurătorului ar putea fi împiedicată în timp util prin vreo măsură, fie ea o măsură alternativă a sectorului privat sau o măsură de supraveghere, inclusiv o măsură de intervenție timpurie, în afara unei măsuri de reducere a valorii sau de conversie a datoriilor în instrumente de capital relevante, luată individual sau în combinație cu o acțiune de rezoluție.

Art. 129

În sensul prevederilor art. 128 lit. a), se consideră că un asigurător intră sau este susceptibil de a intra într-o situație de dificultate în cazul în care una dintre condițiile prevăzute la art. 43 alin. (1) este îndeplinită.

Art. 130

Autoritatea de Supraveghere Financiară se asigură că, în situația în care se ajunge la concluzia prevăzută la art. 129, direcția care exercită funcția de supraveghere informează imediat direcția care exercită funcția de rezoluție.

Art. 131

(1) Înainte de a-și exercita competența de a reduce sau converti datoriile în instrumente de

capital, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, se asigură de efectuarea unei evaluări a activelor, a datoriilor și a capitalurilor proprii ale asigurătorului, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(2) În sensul alin. (1), evaluarea stă la baza calculării reducerii valorii care urmează să fie aplicată instrumentelor de capital relevante în scopul de a absorbi pierderile și a nivelului conversiei care urmează să fie aplicată instrumentelor de capital relevante în scopul recapitalizării asigurătorului.

Art. 132

În situația în care valoarea principalului instrumentelor de capital relevante este redusă, se aplică următoarele:

- a) reducerea valorii respectivului instrument este permanentă, cu respectarea oricărei majorări în conformitate cu mecanismul de rambursare în urma evaluării definitive realizate, situație în care se poate aplica un mecanism de majorare a valorii creanțelor pentru a rambursa creditorii și, ulterior, acționarii, până la nivelul considerat necesar;
- b) față de titularul instrumentului de capital relevant nu subzistă nicio datorie în limita sau în legătură cu valoarea cu care instrumentul a fost redus, cu excepția datoriilor ajunse deja la scadență și a despăgubirilor datorate, ce pot apărea ca urmare a contestării în instanță a legalității exercitării competenței de reducere a valorii sau de conversie a datoriilor în instrumente de capital relevante;
- c) nicio despăgubire nu este plătită deținătorilor de instrumente de capital relevante.

CAPITOLUL V: Mecanisme de siguranță

Art. 133

Autoritatea de Supraveghere Financiară se asigură că, în cazurile în care au fost aplicate unul sau mai multe instrumente de rezoluție și, în special, în sensul art. 135, transferă doar anumite părți din drepturile, activele și pasivele asigurătorului aflat în rezoluție, acționarii și acei creditori ale căror creanțe nu au fost transferate primesc ca soluționare a creanțelor lor o sumă cel puțin egală cu cea pe care ar fi primit-o dacă asigurătorul aflat în rezoluție ar fi fost lichidat prin procedura de insolvență la momentul luării deciziei privind aplicarea măsurilor de rezoluție.

Art. 134

(1) În scopul de a evalua dacă acționarii și creditorii ar fi beneficiat de un tratament mai bun în cazul în care asigurătorul aflat în rezoluție ar fi urmat o procedură obișnuită de insolvență, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, se asigură de efectuarea unei evaluări de către un auditor financiar, persoană juridică, cât mai curând posibil, după ce măsura sau măsurile de rezoluție au fost luate. Această evaluare este distinctă de evaluarea efectuată în conformitate cu prevederile art. 55-66.

(2) **Evaluarea prevăzută la alin. (1) identifică:**

- a) tratamentul pe care acționarii și creditorii de asigurări l-ar fi primit, în cazul în care asigurătorul aflat în rezoluție ar fi intrat în procedura obișnuită de insolvență în momentul

luării deciziei privind măsurile de rezoluție;

b) tratamentul efectiv de care acționarii și creditorii au beneficiat în cadrul rezoluției asigurătorului aflat în rezoluție; și

c) existența unei eventuale diferențe între tratamentul prevăzut la lit. a) și cel prevăzut la lit. b).

(3) Evaluarea ia în calcul:

a) ipoteza conform căreia asigurătorul aflat în rezoluție ar fi intrat în procedura obișnuită de insolvență în momentul luării deciziei privind măsurile de rezoluție;

b) ipoteza că măsura sau măsurile de rezoluție nu ar fi fost luate.

Art. 135

În cazul în care evaluarea efectuată în conformitate cu prevederile art. 134 stabilește că oricare dintre acționarii sau creditorii prevăzuți la art. 133 au acumulat pierderi mai mari decât cele pe care le-ar fi înregistrat dacă asigurătorul ar fi fost lichidat prin procedura obișnuită de insolvență, oricare dintre aceștia are dreptul la plata diferenței din partea mecanismelor de finanțare a rezoluției.

Art. 136

Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, se asigură că măsurile de protecție se aplică în următoarele cazuri:

a) în situația în care Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, transferă o parte, dar nu totalitatea activelor, drepturilor sau pasivelor unui asigurător aflat în rezoluție către un alt asigurător sau, în exercitarea instrumentului de rezoluție, de la o instituție-punte sau vehicul de administrare a activelor către un alt asigurător;

b) în situația în care Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, exercită competența de a solicita instanței competente ca în vederea protejării creditorilor de asigurare să se anuleze sau să se modifice clauzele unui contract la care asigurătorul aflat în rezoluție este parte sau competența de a se substitui unui alt asigurător destinat în calitate de parte semnatară.

Art. 137

Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, va stabili prin reglementări proprii categoriile de contracte cărora li se aplică măsurile de protecție și condițiile de punere în aplicare a mecanismelor de siguranță prevăzute de prezentul capitol.

CAPITOLUL VI: Dreptul la contestare și excluderea altor măsuri

Art. 138

(1) Deciziile de luare a unei măsuri de prevenire a crizelor sau de exercitare a unei competențe din cele prevăzute de lege, alta decât cea referitoare la măsurile de gestionare a crizelor, pot fi contestate de asigurător la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în termen de 10 zile de la data comunicării, sub sancțiunea decăderii.

(2)Contestația se judecă cu celeritate și cu precădere. Hotărârea instanței poate fi atacată cu recurs, potrivit legii.

Art. 139

(1)Orice persoană afectată de o decizie de luare a unei măsuri de gestionare a crizelor poate contesta decizia potrivit prevederilor art. 138 alin. (1).

(2)Instanțele de judecată, în vederea soluționării contestației, utilizează evaluări economice complexe ale situațiilor realizate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție.

Art. 140

(1)Utilizarea unei căi de contestare nu suspendă efectele deciziei Autorității de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție contestată, care constituie titlu executoriu.

(2)În situația în care acest lucru este necesar pentru a proteja interesul unor părți terțe care, acționând cu bună-credință, au cumpărat acțiuni ori alte instrumente de proprietate, active, drepturi sau obligații ale unui asigurator supus rezoluției, în temeiul utilizării instrumentelor de rezoluție sau al exercitării competențelor de rezoluție de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, anularea unei decizii luate de Autoritatea de Supraveghere Financiară nu afectează niciun act administrativ adoptat ulterior și nicio tranzacție încheiată ulterior pe baza deciziei sale anulate. În acest caz, măsurile reparatorii ce pot fi dispuse în legătură cu o decizie sau măsură prejudiciabilă a Autorității de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, se limitează la acordarea de compensații de către Autoritatea de Supraveghere Financiară pentru pierderile suferite de reclamant ca urmare a deciziei sau a măsurii respective.

CAPITOLUL VII:Mecanisme de finanțare

Art. 141

În vederea asigurării aplicării eficiente a instrumentelor și competențelor de rezoluție de către Autoritatea de Supraveghere Financiară în calitate de autoritate de rezoluție, se constituie Fondul de rezoluție pentru asiguratorii, ale cărui resurse se utilizează conform obiectivelor rezoluției și principiilor stipulate la art. 40 și 44.

Art. 142

Fondul de rezoluție pentru asiguratorii este administrat de către Fondul de garantare a asiguraților.

Art. 143

În scopul exercitării de către Fondul de garantare a asiguraților a funcțiilor ce-i revin în calitate de administrator al Fondului de rezoluție pentru asiguratorii, Autoritatea de Supraveghere Financiară emite reglementări privind funcționarea acestuia, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 144

(1) Fondul de rezoluție pentru asigurători se constituie din următoarele surse financiare:

a) contribuții de la toți asigurătorii autorizați în conformitate cu Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare;

b) dobânzi și penalități de întârziere din plata cu întârziere a contribuțiilor de către asigurători;

c) împrumuturi sau împrumuturi obligatate prin emisiune de titluri de valoare ale Fondului de garantare, în calitate de administrator al Fondului de rezoluție, și alte forme de sprijin financiar de la instituții, instituții financiare sau alte părți terțe, în cazurile în care sumele percepute cu titlu de contribuții prevăzute la lit. a) sunt insuficiente pentru a acoperi pierderile, costurile sau alte cheltuieli ocazionate de aplicarea instrumentelor de rezoluție. Prin excepție de la prevederile Legii nr. 213/2015, aceste operațiuni se realizează de către Fondul de garantare în calitate de administrator al Fondului de rezoluție.

(2) Asigurătorii plătesc Fondului de garantare a asiguraților contribuțiile prevăzute la alin. (1) lit. a) în moneda națională - leu.

(3) Fondul de garantare a asiguraților, în calitate sa de administrator al Fondului de rezoluție pentru asigurători, are obligația să investească resursele financiare disponibile ale Fondului de rezoluție pentru asigurători în active cu grad scăzut de risc, într-o manieră suficient de diversificată.

(4) Fondul de garantare a asiguraților, în calitate sa de administrator al Fondului de rezoluție pentru asigurători, trebuie să stabilească strategia privind investirea resurselor Fondului de rezoluție pentru asigurători și să o revizuiască anual sau cu o frecvență mai mare, dacă acest lucru se impune.

(5) Strategia privind investirea resurselor Fondului de rezoluție pentru asigurători are ca obiective principale minimizarea riscului și lichiditatea plasamentelor, iar ca obiectiv complementar randamentul acestora. Criteriile de selectare a plasamentelor vor fi cuantificate și ierarhizate în funcție de aceste 3 obiective.

Art. 145

(1) Resursele Fondului de rezoluție pentru asigurători se utilizează în baza deciziei Autorității de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, și numai pentru scopurile prevăzute la art. 146.

(2) Mecanismele de finanțare prevăzute la art. 146 alin. (1) se vor realiza cu respectarea cadrului legal privind ajutorul de stat.

Art. 146

(1) Utilizarea resurselor Fondului de rezoluție pentru asigurători poate fi decisă de Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, pentru acoperirea necesităților legate de aplicarea instrumentelor de rezoluție, în scopul:

a) garantării activelor sau obligațiilor asiguraătorului supus rezoluției, ale unei instituții-punte sau ale unui vehicul de administrare a activelor;

b) acordării de împrumuturi asiguraătorului supus rezoluției, unei instituții-punte sau unui

vehicul de administrare a activelor;

c) transferului de active și al portofoliului de asigurări ale asigurătorului supus rezoluției;

d) finanțării necesare unei instituții-punte ori unui vehicul de administrare a activelor;

e) plății despăgubirilor acționarilor sau creditorilor, în situația în care aceștia au acumulat pierderi mai mari decât cele pe care le-ar fi înregistrat, dacă asigurătorul ar fi fost lichidat prin procedura de insolvență;

f) rambursării împrumuturilor contractate și a costurilor asociate acestora;

g) orice combinație a măsurilor prevăzute la lit. a)-f).

(2) Resursele Fondului de rezoluție pentru asigurători pot fi utilizate pentru luarea măsurilor prevăzute la alin. (1) și în relația cu un eventual achizitor, în cadrul instrumentului de vânzare a activității și a portofoliului.

Art. 147

Resursele Fondului de rezoluție pentru asigurători nu pot fi utilizate în mod direct pentru a absorbi pierderile unui asigurător. În cazul în care utilizarea resurselor Fondului de rezoluție pentru asigurători în scopurile prevăzute la art. 146 are ca efect indirect transferarea către acest mecanism de finanțare a unei părți din pierderile unui asigurător, se aplică principiile prevăzute de art. 44.

Art. 148

Resursele financiare colectate în baza art. 147 pot fi utilizate exclusiv pentru scopurile prevăzute la art. 146.

Art. 149

Sumele primite de la asigurătorii supuși rezoluției sau de la instituția-punte, dobânzile și alte venituri generate de investiții sunt afectate alimentării Fondului de rezoluție pentru asigurători.

Art. 150

Fondul de garantare a asiguraților, în calitate de administrator al Fondului de rezoluție, este abilitat să contracteze împrumuturi sau alte forme de sprijin de la instituții de credit, instituții financiare sau alte părți terțe, în cazul în care sumele colectate conform art. 144 alin. (1) nu sunt suficiente pentru a acoperi pierderile, costurile, celelalte cheltuieli ocazionate de utilizarea Fondului de rezoluție pentru asigurători sau pentru cele destinate aplicării instrumentelor de rezoluție.

Art. 151

Până la constituirea la un nivel suficient al Fondului de rezoluție pentru asigurători conform prevederilor art. 141, resursele financiare ale Fondului de garantare a asiguraților pot fi folosite pentru acoperirea necesităților legate de aplicarea măsurilor de rezoluție, acestea urmând a fi rambursate în totalitate de Fondul de rezoluție pentru asigurători, pe măsura alimentării acestuia cu resursele financiare prevăzute de lege.

Art. 152

(1) Contribuțiile datorate Fondului de rezoluție de către asigurători se calculează separat pe cele două categorii de asigurări, respectiv asigurări generale și asigurări de viață, pe baza evidențelor contabile lunare ale acestora, aplicându-se o cotă procentuală stabilită conform prevederilor alin. (3).

(2) Cota procentuală a contribuțiilor nu va putea depăși 1% din primele brute încasate de asigurători din activitatea de asigurări directe.

(3) Cota procentuală se stabilește distinct pentru cele două categorii de asigurări, prin reglementări ale Autorității de Supraveghere Financiară, la propunerea Fondului de garantare a asiguraților, în calitate de administrator al Fondului de rezoluție.

(4) În caz de deficit al Fondului de rezoluție, pentru acoperirea obligațiilor generate de aplicarea prezentei legi, Autoritatea de Supraveghere Financiară poate majora în cursul anului cota procentuală luată în calcul la stabilirea contribuției, cu respectarea limitei prevăzute la alin. (2).

(5) Contribuția asiguratorilor la Fondul de rezoluție se evidențiază distinct în contabilitatea Fondului de garantare a asiguraților, în calitate de administrator al Fondului de rezoluție.

Art. 153

(1) Contribuția datorată Fondului de rezoluție de către asigurători se virează lunar în contul Fondului de garantare a asiguraților, în calitate de administrator al Fondului de rezoluție, de către asigurători, în moneda națională - leu, până în ultima zi lucrătoare a lunii următoare celei pentru care se face raportarea.

(2) Contribuțiile datorate și virate în contul Fondului de garantare a asiguraților, în calitate de administrator al Fondului de rezoluție, de către asigurători nu se restituie.

Art. 154

(1) Asiguratorii sunt obligați să întocmească și să transmită lunar Fondului de garantare a asiguraților, în calitate de administrator al Fondului de rezoluție, până în ultima zi lucrătoare a lunii curente pentru luna anterioară, raportările privind modul de constituire și de virare a contribuției datorate, distinct pe cele două categorii de asigurări, respectiv asigurări generale și asigurări de viață.

(2) Odată cu transmiterea raportărilor, asiguratorii anexează o declarație pe propria răspundere, sub semnătura reprezentantului legal al acestora, sub sancțiunile prevăzute de Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, pentru infracțiunile de înșelăciune și/sau de fals în declarații, prin care se atestă că datele și/sau informațiile transmise sunt reale, corecte și complete.

Art. 155

[textul din Art. 155 din titlul II, capitolul VII a fost abrogat la 24-sep-2021 de Art. III, alin. (3), litera B. din Ordonanta urgenta 102/2021]

CAPITOLUL VIII:Confidențialitate

Art. 156

Următoarele persoane și autorități au obligația de a păstra confidențialitatea tuturor informațiilor la care au acces și pe care le gestionează potrivit prezentei legi:

- a) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție și autoritate competentă;
- b) administratorii de rezoluție sau administratorii temporari desemnați în conformitate cu prevederile prezentei legi;
- c) cumpărătorii potențiali, atât cei contactați de Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă, cât și cei ofertați de Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, indiferent dacă acest contact sau această ofertare a avut loc sau nu în cadrul pregătirii în vederea utilizării instrumentului de vânzare a activității și a portofoliului sau dacă ofertarea respectivă a condus sau nu la o achiziție;
- d) auditorii, contabilii, consilierii juridici și profesionali, evaluatorii și alți experți angajați direct sau indirect de Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție sau de autoritate competentă, sau de cumpărătorii potențiali menționați la lit. c);
- e) Fondul de garantare a asiguraților;
- f) alte autorități implicate în procesul de rezoluție;
- g) instituția-punte sau vehiculul de gestionare a activelor implicate;
- h) orice altă persoană care furnizează sau a furnizat servicii, direct sau indirect, permanent sau ocazional, entităților prevăzute la lit. a)-g);
- i) conducerea superioară, membrii organului de conducere și angajații asiguratorului aflat în rezoluție, în timpul și după numirea acestora.

Art. 157

(1) Fără a aduce atingere caracterului general al cerințelor prevăzute la art. 156, persoanelor menționate la art. 156 li se interzice dezvăluirea informațiilor confidențiale primite în exercițiul activităților lor profesionale sau de la Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă sau autoritate de rezoluție, în legătură cu atribuțiile acestora potrivit prezentei legi, către orice persoană sau autoritate, cu următoarele excepții:

- a) dezvăluirea se face în exercitarea atribuțiilor ce le revin potrivit acestei legi;
- b) se furnizează informații sub formă generală sau în formă agregată, astfel încât asiguratorii aflați în rezoluție să nu poată fi identificați;
- c) există consimțământul expres și prealabil al autorității, al asiguratorului aflat în rezoluție care a furnizat informațiile respective.

(2) Persoanele prevăzute la art. 156 evaluează efectele pe care dezvăluirea informațiilor confidențiale le-ar putea avea asupra interesului public în ceea ce privește politica financiară, monetară și economică, precum și asupra intereselor comerciale ale persoanelor fizice și juridice și asupra scopului inspecțiilor, asupra anchetelor și misiunilor de audit.

(3) Procedura de evaluare a efectelor dezvăluirii informațiilor confidențiale cuprinde o evaluare specifică a efectelor oricărei dezvăluiri a conținutului și detaliilor planului de

redresare și rezoluție și a rezultatului evaluărilor realizate în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(4) Persoanele sau entitățile prevăzute la art. 156 răspund civil, în condițiile legii, pentru prejudiciile produse prin dezvăluirea de informații cu încălcarea prevederilor prezentului capitol.

Art. 158

(1) Prezentul capitol nu împiedică:

a) angajații și experții entităților prevăzute la art. 156 lit. a)-h) să facă schimb de informații între ei în cadrul fiecărei entități în parte;

b) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție și autoritate competentă, inclusiv angajații și experții acestora, să facă schimb de informații între ei, precum și cu alte autorități de rezoluție sau autorități competente din Uniunea Europeană, cu condiția respectării stricte a cerințelor de confidențialitate, cu un potențial cumpărător, în scopul planificării sau al aplicării unei acțiuni de rezoluție.

(2) Fără a aduce atingere oricăror altor prevederi ale prezentului capitol, este permis schimbul de informații:

a) cu orice altă persoană, cu respectarea cerințelor referitoare la păstrarea strictă a confidențialității, în situația în care este necesar în vederea planificării sau a aplicării unei acțiuni de rezoluție;

b) cu comisiile de anchetă ale Parlamentului României și Curtea de Conturi a României, în condiții corespunzătoare;

c) cu autoritățile responsabile implicate în procedura de insolvență, autoritățile de supraveghere a altor entități din sectorul financiar, autoritățile responsabile cu supravegherea piețelor bancare, precum și cu personalul cu sarcini de verificare la fața locului care acționează în numele acestora, cu autoritățile care au responsabilitatea de a menține stabilitatea sistemului financiar în statele membre prin utilizarea regulilor macroprudențiale, autoritățile responsabile cu protejarea stabilității sistemului financiar, precum și persoanele responsabile cu realizarea auditului statutar.

Art. 159

Dispozițiile prezentului capitol nu aduc atingere prevederilor legislației în materie penală privind divulgarea informațiilor în cadrul procedurii judiciare în cauze penale sau civile.

CAPITOLUL IX: Dispoziții finale

Art. 160

Autoritatea de Supraveghere Financiară, atât în calitate de autoritate competentă, cât și în calitate de autoritate de rezoluție, emite reglementări în aplicarea prevederilor prezentei legi referitoare la:

a) competențele Autorității de Supraveghere Financiară privind măsurile de intervenție timpurie;

- b) condițiile necesare pentru aplicarea măsurilor de intervenție timpurie;
- c) identificarea situațiilor în care se consideră că un asigurator este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate;
- d) procesul de evaluare și de luare a deciziilor de rezoluție;
- e) stabilirea elementelor necesare eficacității instrumentului de vânzare a activității;
- f) circumstanțele adecvate aplicării măsurilor de recapitalizare ținând cont de factorii corespunzători acestor măsuri;
- g) reguli de transparență aplicate în cazul folosirii instrumentelor de rezoluție;
- h) serviciile critice pe care Autoritatea de Supraveghere Financiară poate să le ceară de la instituțiile aflate în procedură de rezoluție pentru a permite unui destinatar să exercite în mod eficient o activitate care i-a fost transferată;
- i) metodologia utilizată pentru stabilirea valorii instrumentelor financiare derivate atunci când un asigurator se află în procesul de rezoluție;
- j) detalii privind informațiile, indicatorii calitativi și cantitativi, precum și privind seriile de scenarii de criză financiară și macroeconomică gravă, relevante pentru condițiile specifice asiguratorului, care includ evenimente de amploare sistemică și crize specifice relevante, care trebuie să se regăsească în planurile de redresare;
- k) stabilirea activităților, serviciilor și operațiunilor care se încadrează în categoria funcțiilor critice, precum și criteriile pentru stabilirea liniilor de activitate și a serviciilor asociate care se încadrează în categoria liniilor de activitate esențiale;
- l) criteriile pentru evaluarea impactului intrării în dificultate a unui asigurator asupra pieței de asigurări, asupra altor asiguratorii;
- m) detaliile suplimentare și circumstanțele în care pot fi aplicate măsurile de rezoluție;
- n) criteriile necesare evaluării posibilităților de aplicare și procedura de implementare a măsurilor din planul de rezoluție.

..****.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

<p>PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA PREȘEDINTELE SENATULUI CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU</p>

ANEXĂ: Informații care trebuie incluse de asigurator în planul de redresare

1. Un rezumat al celor mai importante elemente ale planului și o prezentare a capacității generale de redresare a asiguratorului
2. Un rezumat al modificărilor semnificative în situația asiguratorului survenite de la ultimul plan de redresare
3. Un plan de comunicare și informare care să prezinte modul în care asiguratorul intenționează să gestioneze eventualele reacții negative ale pieței
4. Gama de acțiuni cu privire la capital și lichidități, necesar a fi întreprinse pentru a

menține sau a restabili viabilitatea și poziția financiară ale asigurătorului

5.O estimare a calendarului punerii în aplicare a fiecărui aspect important al planului

6.O descriere detaliată a oricăror obstacole semnificative în calea realizării efective și la timp a planului

7.Identificarea funcțiilor critice

8.O descriere detaliată a proceselor utilizate pentru determinarea valorii și a tranzacționabilității liniilor de activitate de bază, a operațiunilor și activelor asigurătorului

9.O descriere detaliată a modului în care planificarea redresării este integrată în cadrul de administrare a asigurătorului, precum și a politicilor și procedurilor de aprobare a planului de redresare și identificarea persoanelor responsabile cu pregătirea și punerea în aplicare a planului

10.Mecanismele și măsurile pentru conservarea sau reconstituirea fondurilor proprii ale asigurătorului

11.Mecanismele și măsurile pentru a garanta că asigurătorul are acces la surse de finanțare de urgență

12.Mecanismele și măsurile pentru a reduce riscul și efectul de levier

13.Mecanismele și măsurile de restructurare a datoriilor

14.Mecanismele și măsurile de restructurare a liniilor de activitate

15.Mecanismele și măsurile necesare pentru a menține accesul continuu la infrastructurile piețelor financiare

16.Aranjamentele și măsurile necesare pentru a menține funcționarea continuă a proceselor operaționale ale asigurătorului, inclusiv infrastructura și serviciile IT

17.Mecanismele pregătitoare menite să faciliteze vânzarea activelor sau a liniilor de activitate într-un interval de timp adecvat pentru a restabili soliditatea financiară

18.Alte acțiuni sau strategii de gestionare menite să restabilească soliditatea financiară și efectul financiar anticipat al acestor acțiuni sau strategii

19.Măsurile pregătitoare pe care le-a luat sau intenționează să le ia asigurătorul pentru a facilita punerea în aplicare a planului de redresare, inclusiv măsurile necesare pentru a permite recapitalizarea în timp util a acestuia

20.Un cadru de indicatori care identifică situațiile în care pot fi luate măsurile adecvate prevăzute în plan

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 813 din data de 2 noiembrie 2015